

Proiect de Lege
privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul
procesului penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I
Dispoziții generale

ART. 1

Legalitatea executării pedepselor

Executarea pedepselor se realizează în conformitate cu dispozițiile Codului penal, ale Codului de procedură penală și ale prezentei legi.

ART. 2

Temeiul executării pedepselor

Pedepsele se execută numai în temeiul hotărârilor judecătorești de condamnare rămase definitive.

ART. 3

Respectarea demnității umane

Pedepsele se execută în condiții care să asigure respectarea demnității umane, ocrotirea drepturilor și a libertăților fundamentale.

ART. 4

Interzicerea supunerii la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente

(1) Se interzice supunerea oricărei persoane aflate în executarea unei pedepse la tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.

ART. 5

Interzicerea discriminării în executarea pedepselor

(1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV/SIDA, apartenență la o categorie defavorizată sau alte temeuri.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.

ART.6

Exercitarea drepturilor

Persoanele private de libertate își exercită toate drepturile civile și politice, cu excepția celor care au fost interzise, potrivit legii, prin hotărârea de condamnare, precum și a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței locurilor de deținere.

TITLUL II

Executarea hotărârilor judecătorești și supravegherea privării de libertate

ART. 7

Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești

(1) Executarea pedepselor se desfășoară sub autoritatea judecătorului delegat cu executarea hotărârilor judecătorești, din cadrul instanței de executare, desemnat anual de președintele acelei instanțe.

(2) Activitatea judecătorului delegat cu executarea hotărârilor judecătorești se desfășoară la sediul instanței.

ART.8

Punerea în executare a hotărârilor judecătorești

(1) Judecătorul delegat cu executarea a hotărârilor judecătorești procedează la punerea în executare a acestora după cum urmează:

- a) emite și comunică mandatul de executare și ordinul prin care interzice condamnatului să părăsească țara organelor competente;
- b) ține evidența amânărilor și întreruperilor de executare a pedepselor;
- c) verifică periodic dacă se mai mențin condițiile care au justificat întreruperea sau amânarea executării pedepselor și emite, după caz, adresele de revenire;
- d) sesizează instanța de executare, prin referat, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării se ivește vreo nelămurire sau împiedicare la executare;
- e) pentru cazurile de obiecții privind identitatea între persoana menționată în mandate și persoana arestată, procedează potrivit art.561 Cod procedură penală;
- f) ia măsurile necesare rezolvării cererilor ivite în cursul executării măsurii de siguranță a internării medicale, a restituirii lucrurilor și valorificării celor neridicate și execută dispozițiile hotărârii care declară un înscris ca fiind fals;
- g) controlează executarea măsurilor de supraveghere și obligațiilor dispuse potrivit Codului penal;
- h) exercită celelalte atribuții prevăzute de prezenta lege, de Codul de procedură penală și de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și în cazul executării măsurilor educative privative de libertate, a măsurilor educative neprivative de libertate precum și sau a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

ART.9

Judecătorul de supraveghere a privării de libertate

(1) Supravegherea executării pedepselor privative de libertate, a măsurilor educative privative de libertate și a măsurilor preventive privative de libertate se asigură de către un judecător din cadrul judecătoriilor, anume desemnat în acest sens de președintele curții de apel în circumscripția căreia funcționează un penitenciar, un centru de reținere și arestare preventivă sau un centru de arestare preventivă, un centru educativ sau un centru de detenție, denumit judecător de supraveghere a privării de libertate.

(2) Președintele curții de apel desemnează, pentru un termen de 3 ani, cu posibilitatea prelungirii, unul sau mai mulți judecători de supraveghere a privării de libertate, cu acordul scris al judecătorilor. Președintele curții de apel desemnează, totodată, judecători supleanți ai judecătorului de supraveghere din rândul judecătorilor de la judecătoria în a cărei rază se află penitenciarul sau centrul. De asemenea, președintele curții de apel desemnează grefieri și grefieri supleanți în vederea exercitării atribuțiilor judiciare și a celorlalte atribuții ale judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(3) Desemnarea judecătorilor de supraveghere a privării de libertate se face, cu precădere, dintre judecătorii care au urmat cel puțin un curs de pregătire în domeniul dreptului execuțional penal sau au îndeplinit calitatea de judecător delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Activitatea judecătorului de supraveghere a privării de libertate se desfășoară, de regulă, la penitenciar. Administrația penitenciarului sau, după caz, a centrului este obligată să ofere judecătorului spații special amenajate și dotate cu mijloacele materiale necesare desfășurării în bune condiții a activității acestuia și să îi asigure transportul la penitenciar sau centru. În cazul exercitării atribuțiilor judiciare ale judecătorului de supraveghere a privării de libertate, mijloacele materiale și transportul la instanță se pun la dispoziție de către instanță.

(5) Pe durata exercitării atribuțiilor privind supravegherea privării de libertate, judecătorii nu pot desfășura alte activități decât cele stabilite de prezenta lege și asigură permanență în desfășurarea activității.

(6) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate asigură legalitatea în executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate după cum urmează:

a) verifică periodic modul și condițiile în care se execută pedepsele și măsurile privative de libertate;

b) soluționează, potrivit competențelor, contestațiile formulate de persoanele deținute, reținute, arestate preventiv sau internate într-un centru educativ sau de detenție cu privire la modul de exercitare de către acestea a drepturilor prevăzute de prezenta lege;

c) soluționează, potrivit competențelor, contestațiile formulate de persoanele deținute, reținute, arestate preventiv sau internate într-un centru educativ sau de detenție cu privire la stabilirea și schimbarea regimului de executare stabilit sau măsurile sancționatorii aplicate;

d) participă la ședințele comisiei de liberare condiționată;

- e) soluționează comisiile rogatorii;
- f) exercită orice alte atribuții prevăzute de prezenta lege.

ART. 10

Atribuțiile de verificare a modului și condițiilor în care se execută pedepsele și măsurile privative de libertate

(1) Verificarea periodică a modului și condițiilor în care se execută pedepsele și măsurile privative de libertate se face de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate prin:

- a) vizite periodice precum și prin vizite inopinate în locurile în care se execută efectiv sau de care depinde executarea pedepselor sau a măsurilor privative de libertate din penitenciarul sau din centrele de reținere și arestare preventivă, centrele de arestare preventivă, centrele educative sau de detenție aflate în competența sa de supraveghere;
- b) solicitarea de acte, date și informații de la administrația penitenciarului sau a centrului;
- c) purtarea de corespondență sau dialog direct cu persoanele private de libertate, persoanele arestate preventiv sau internate sau cu organizațiile neguvernamentale de profil;
- d) primirea de informări săptămânale de la administrația penitenciarului, a centrelor de reținere și arestare preventivă, a centrelor de arestare preventivă, a centrelor educative sau de detenție privind evenimentele petrecute și rapoartele de incident întocmite în penitenciarele sau centrele aflate în competența sa de supraveghere.

(2) În activitatea de verificare periodică a modului și condițiilor în care se execută pedepsele și măsurile privative de libertate, judecătorul de supraveghere a privării de libertate emite dispoziții cu caracter obligatoriu pentru directorul penitenciarului sau pentru șeful centrului de reținere și arestare preventivă, al centrului de arestare preventivă, al centrului educativ și de detenție. Nerespectarea acestor dispoziții este sancționată potrivit regulamentului de aplicare a prezentei legi.

(3) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) și (2) se exercită de către judecătorul supleant în zilele în care judecătorul de supraveghere a privării de libertate exercită, la sediul judecătoriei, atribuțiile prevăzute de art. 9 alin. (6) lit. b, c și e.

ART. 11

Atribuțiile judiciare ale judecătorului de supraveghere a privării de libertate

(1) În exercitarea atribuțiilor sale judiciare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate soluționează, în cadrul ședințelor de judecată care se desfășoară săptămânal, la sediul judecătoriei în a cărei circumscripție se află penitenciarul, centrul de reținere și arestare preventivă, centrul de arestare preventivă, centrul educativ sau centrul de detenție, contestațiile prevăzute la art. 9 alin. (6) lit. b) și c) formulate de către persoanele private de libertate sau internate precum și cererile de comisie rogatorie.

(2) În cazuri excepționale și urgente, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate stabili încă o zi de judecată în afara celei prevăzute la alin. (1).

(3) Procedurile se desfășoară în fața judecătorului de supraveghere a privării de libertate potrivit prevederilor prezentei legi completate în mod corespunzător cu cele din Codul de procedură penală privitoare la judecata în primă instanță.

ART. 12

Competența de soluționare a contestațiilor

(1) Contestațiile prevăzute la art. 9 alin. (6) lit. b) și c) se soluționează de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate din penitenciarul sau centrul în care se află deținut, arestat sau internat contestatorul.

(2) Contestațiile prevăzute la art. 9 alin. (6) lit. b) și c) se soluționează de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate din penitenciarul sau centrul unde se află deținut, arestat sau internat contestatorul chiar dacă sunt îndreptate împotriva unei măsuri dispuse de către un alt penitenciar sau centru.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate solicita înscrisuri de la administrația penitenciarului care a dispus măsura contestată, poate cere audierea martorilor prin comisie rogatorie, putând administra orice alte probe necesare pentru soluționarea contestațiilor.

TITLUL III

Executarea pedepsei amenzii

ART. 13

Modul de executare a pedepsei amenzii

(1) Executarea pedepsei amenzii în cazul nerespectării termenului de achitare integrală a acesteia, sau a unei rate, când plata amenzii a fost eşalonată, se face potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Executorii fiscali au obligația să comunice instanței de executare, la data achitării integrale a amenzii, executarea acesteia și să înștiințeze instanța cu privire la orice împrejurare care împiedică executarea.

(3) În cazul în care s-a dispus înlocuirea pedepsei amenzii cu prestarea unei munci în folosul comunității, instanța de executare trimite o copie de pe hotărâre serviciului de probațiune competent care stabilește, în acest scop, anual, lista activităților în folosul comunității care pot fi executate în circumscripția în care își exercită competența teritorială, pe baza comunicărilor efectuate de autoritățile administrației publice locale, de instituțiile publice la nivel local și de organizațiile neguvernamentale de profil.

(4) Supravegherea și controlul executării muncii în folosul comunității se efectuează de serviciul de probațiune competent și de persoanele împuternicite în acest scop de serviciul de probațiune.

(5) Munca în folosul comunității se execută într-un interval de cel mult 180 de zile, iar programul zilnic de muncă, în zilele lucrătoare, nu poate depăși 3 ore pe zi, în cazul condamnaților care desfășoară o activitate remunerată sau urmează cursuri de învățământ ori de calificare profesională.

(6) Programul zilnic de muncă în zilele nelucrătoare sau în cazul persoanelor care nu desfășoară o activitate remunerată ori nu urmează cursuri de învățământ sau de calificare profesională nu poate depăși 8 ore. Munca în folosul comunității nu poate fi executată în zilele de duminică și în zilele declarate sărbători legale.

(7) Munca în folosul comunității se execută cu respectarea prevederilor legale privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locurile de muncă. Munca în folosul comunității nu poate fi executată în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea sau integritatea persoanelor condamnate.

(8) Dacă persoana condamnată nu execută obligația de muncă în folosul comunității în condițiile stabilite de instanță, serviciul de probațiune sesizează instanța de executare pentru a se dispune înlocuirea zilelor-amendă neexecutate prin muncă în folosul comunității cu un număr corespunzător de zile cu închisoare.

(9) După executarea pedepsei muncii în folosul comunității, autoritatea administrației publice locale care gestionează serviciul public, instituția publică la nivel local unde persoana condamnată a executat munca în folosul comunității sau, după caz, organizația neguvernamentală de profil are obligația de a comunica instanței și persoanei condamnate un document care atestă că munca în folosul comunității a fost executată.

TITLUL IV

Executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal

ART. 14

Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse potrivit Codului penal

(1) Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor prevăzute în Codul penal, care pot fi dispuse în cazul amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau liberării condiționate se asigură de judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești, prin intermediul consilierilor serviciului de probațiune ori a poliției de proximitate în circumscripția căruia se află domiciliul, reședința sau locuința persoanei condamnate.

(2) În executarea măsurilor de supraveghere judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești procedează după cum urmează:

- a) aduce la cunoștința persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei coordonatele serviciului de probațiune competent;
- b) aduce la cunoștința persoanei față de care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere ori liberarea condiționată coordonatele serviciului de probațiune și ale ofițerului din cadrul poliției de proximitate desemnat pentru cazul său.

(3) Pe durata amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau liberării condiționate persoana condamnată poate solicita asistență și consiliere, care se acordă, potrivit legii, de consilierii serviciului de probațiune sau de către persoanele specializate desemnate de către serviciul de probațiune. Persoana condamnată, dacă consideră necesar, poate apela și la serviciile unui avocat, potrivit legii.

(4) Dacă ofițerul din cadrul poliției de proximitate sau consilierul de probațiune constată că persoana condamnată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse de instanță solicită judecătorului delegat cu executarea hotărârilor judecătorești sau procurorului revocarea amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a liberării condiționate. Judecătorul delegat cu executarea

hotărârilor judecătorești sau, după caz, procurorul, poate sesiza instanța potrivit art. 586, art. 587 sau art. 592 din Codul de procedură penală.

ART. 15

Sesizarea instanței de către judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești în cazul nerespectării măsurilor de supraveghere și obligațiilor dispuse de către instanță ori în alte situații.

Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești, din oficiu sau la propunerea consilierilor serviciului de probațiune ori, după caz, a poliției de proximitate, sesizează instanța de executare în situația nerespectării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse potrivit Codului penal în cazul amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere, liberării condiționate, ori în alte situații incidente, solicitând după cum urmează:

- a) revocarea măsurii în cazurile prevăzute de art. 88, 96, 104 Cod penal,
- b) modificarea sau încetarea unor obligații în cazurile prevăzute de art. 87, 95, 103, 123 Cod penal,
- c) anularea măsurii în cazurile prevăzute de art. 89, 97, 105 Cod penal.

Art. 16

Sesizarea instanței de către judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești în cazul nerespectării condițiilor de executare a măsurilor educative sau obligațiilor impuse

Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești, din oficiu sau la propunerea consilierilor serviciului de probațiune, sesizează instanța de executare solicitând prelungirea sau înlocuirea măsurilor educative neprivative de libertate luate față de minori.

ART. 17 Termenul de sesizare a instanței de executare

Judecătorul delegat cu executarea hotărârilor judecătorești este obligat să sesizeze instanța de executare într-un termen de 3 zile care curge de la data la care a fost sesizat de către serviciul de probațiune, de către poliția de proximitate sau a luat cunoștință în orice mod despre incidența situațiilor prevăzute în art. 15 și art. 16.

ART. 18

Executarea măsurilor de supraveghere și obligațiilor prevăzute în Codul penal în cadrul organizațiilor neguvernamentale

(1) Serviciile de probațiune pot încredința executarea măsurilor de supraveghere și obligațiilor prevăzute în Codul penal în cadrul organizațiilor neguvernamentale de profil, în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Lista organizațiilor neguvernamentale de profil în cadrul cărora pot fi executate măsurile de supraveghere și obligațiile prevăzute în Codul penal este stabilită de către serviciul de probațiune și se actualizează anual.

(3) În gestionarea executării măsurilor de supraveghere și obligațiilor prevăzute în Codul penal, organizațiile neguvernamentale de profil transmit rapoarte periodice sau ori de câte ori este necesar serviciilor de probațiune.

(4) Organizațiile neguvernamentale care fac dovada că desfășoară activități specifice de natura celor ce pot fi dispuse de organele judiciare ca măsuri de supraveghere sau obligații prevăzute în Codul penal, vor putea beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condițiile legii.

TITLUL V

Executarea pedepselor privative de libertate

Capitolul 1

Organizarea executării pedepselor privative de libertate

ART. 19

Penitenciarele

(1) Pedepșa detențiunii pe viață și a închisorii se execută în locuri anume destinate, denumite penitenciare.

(2) Penitenciarele se înființează prin hotărâre a Guvernului, au personalitate juridică și sunt în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Organizarea și funcționarea penitenciarelor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(4) În cadrul penitenciarelor se pot înființa, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, secții interioare sau exterioare ale penitenciarelor, în raport cu regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, categoriile de persoane condamnate și cerințele speciale de protecție a anumitor categorii de persoane condamnate.

(5) Administrația Națională a Penitenciarelor stabilește penitenciarul în care persoana condamnată va executa pedeapsa privativă de libertate. La stabilirea penitenciarului se va avea în vedere ca acesta să fie situat cât mai aproape de localitatea de domiciliu a persoanei condamnate.

(6) Construirea penitenciarelor sau a obiectivelor din cadrul acestora se poate realiza din fonduri publice sau prin parteneriat public-privat.

ART. 20

Penitenciarele speciale și secțiile speciale de arestare preventivă

(1) Pentru anumite categorii de persoane condamnate la pedepse privative de libertate se pot înființa penitenciare speciale, în condițiile art. 19 alin. (2), după cum urmează:

- a) penitenciare pentru tineri;
- b) penitenciare pentru femei;
- c) penitenciare-spital.

(2) În cadrul penitenciarelor se pot înființa secții speciale de arestare preventivă, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) În secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare pot fi deținute numai persoanele condamnate printr-o hotărâre definitivă la o pedeapsă privativă de libertate, care sunt cercetate în stare de arest preventiv în altă cauză, precum și persoanele arestate preventiv aflate în curs de judecată.

(4) În cadrul penitenciarelor, prin decizie a directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor se pot înființa secții speciale pentru femei, tineri, secții medicale, precum și alte secții speciale.

ART. 21

Comisia pentru stabilirea, schimbarea și individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) În fiecare penitenciar se constituie o comisie pentru stabilirea, schimbarea și individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate, alcătuită din: directorul penitenciarului, care exercită atribuțiile de președinte al comisiei, șeful serviciului pentru aplicarea regimurilor, medicul penitenciarului, șeful serviciului educație și șeful serviciului asistență psihosocială.

(2) Secretariatul comisiei prevăzută la alin. (1) se asigură de către șeful serviciului evidență din penitenciarul respectiv.

ART. 22

Administrația Națională a Penitenciarelor

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor este instituția publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Justiției, având ca scop coordonarea și controlul activității unităților care se organizează și funcționează în subordinea sa.

(2) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor este asigurată de un director general, numit prin ordin al ministrului justiției.

(4) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor are calitatea de ordonator secundar de credite.

(5) Finanțarea Administrației Naționale a Penitenciarelor se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat și din venituri proprii.

(6) Veniturile obținute de către Administrația Națională a Penitenciarelor potrivit art. 76 din munca prestată de către persoanele condamnate vor fi folosite de regulă pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție.

ART. 23

Siguranța penitenciarelor

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor, precum și măsurile de pază, supraveghere, escortare, menținere și restabilire a ordinii și disciplinei în rândul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate și a persoanelor arestate preventiv, deținute în centrele de arestare preventivă sau în secțiile speciale din penitenciare, cu respectarea demnității persoanei private de libertate.

(2) Măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) Penitenciarele trebuie să dispună de amenajările, dispozitivele, personalul și mijloacele tehnice necesare pentru supravegherea și controlul perimetrelor, al spațiilor interioare și al căilor de acces, precum și de armamentul și muniția necesare.

(4) În cazul manifestărilor care tulbură ordinea și liniștea publică din cadrul penitenciarelor sau pun în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor și care depășesc posibilitățile de intervenție ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, poate fi solicitat sprijinul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, personalul din penitenciare poate folosi mijloacele tehnice din dotare, în condițiile legii. Armamentul poate fi folosit numai în situații excepționale, potrivit legii.

(6) Folosirea armamentului este adusă îndată la cunoștința judecătorului de supraveghere a privării de libertate pentru a decide cu privire la aceasta prin dispoziție cu caracter obligatoriu.

ART.24

Aplicarea măsurilor de siguranță și securitate

(1) La primirea în locurile de detenție, persoana condamnată sau arestată preventiv este evaluată din punct de vedere al riscului pe care îl prezintă pentru comunitate în cazul unei eventuale evadări, precum și pentru siguranța altor condamnați, a locului de deținere sau a personalului locului de deținere, a persoanelor care o vizitează ori pentru sine, stabilindu-se măsurile de siguranță și securitate ce se impun în cazul său.

(2) Măsurile de siguranță care se aplică fiecărei persoane condamnate sau arestate sunt cele minime necesare asigurării în bune condiții a privării de libertate.

(3) Măsurile speciale de siguranță și securitate se aplică numai în situații excepționale, în cazurile și condițiile stabilite prin Regulamentul prevăzut la art. 23 alin. (2). Aceste măsuri se aplică individual persoanelor condamnate sau arestate preventiv, fiind interzisă aplicarea acestor măsuri unor grupuri de persoane private de libertate.

(4) Prezența trupelor speciale de intervenție în penitenciar este permisă numai în situații excepționale, pe durată limitată, potrivit legii, și este adusă la cunoștința judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(5) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate decide încetarea prezenței trupelor de intervenție prin dispoziție cu caracter obligatoriu.

ART.25

Utilizarea mijloacelor de constrângere fizică

(1) Folosirea lanțurilor, cămășilor de forță sau piroanelor în locurile de detenție este interzisă.

(2) Folosirea cătușelor sau a altor mijloace de constrângere fizică nu este permisă decât în situații excepționale în care alte măsuri dispuse nu au dat rezultate și dacă a intervenit una din următoarele situații:

a) se impune ca precauție împotriva riscului de evadare în timpul transportului persoanei private de libertate;

b) se impune pentru a proteja persoana respectivă de autovătămare sau de vătămare a altor persoane ori pentru a preveni producerea de pagube serioase.

(3) Folosirea mijloacelor de constrângere fizică este permisă numai pe durata pentru care aceasta este strict necesară.

(4) Pe durata prezenței persoanelor private de libertate în fața organelor judiciare nu se aplică mijloace de constrângere fizică decât în cazul în care organele judiciare

respective apreciază că aplicarea acestor mijloace este strict necesară pentru ordinea publică sau pentru buna administrare a actului de justiție.

ART.26

Portul armelor de foc

(1) Portul armelor de foc sau al altor arme letale este permis personalului care asigură protecția externă a penitenciarelor sau execută misiuni de pază și escortare a persoanelor private de libertate în afara penitenciarelor, în cazurile și condițiile prevăzute de regulamentul prevăzut la art. 23 alin. (2).

(2) Portul armelor de foc sau al altor arme letale este interzis pentru personalul care vine în contact direct cu persoanele private de libertate în perimetrul penitenciarului, în afara situațiilor excepționale în care acesta este necesar pentru a putea face față unor incidente determinate precum tentativele de evadare ori violențele între condamnați sau împotriva personalului penitenciarului.

ART. 27

Protecția martorilor care execută pedepse privative de libertate

Administrația Națională a Penitenciarelor și administrația penitenciarului au obligația de a asigura, în condițiile legii, protecția și asistența martorului aflat în stare de pericol și ale martorului protejat care execută o pedeapsă privativă de libertate sau este arestat preventiv.

Capitolul 2

Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

ART. 28

Dispoziții generale privind regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate cuprind ansamblul de reguli care stau la baza executării pedepselor privative de libertate.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate au la bază sistemul progresiv, persoanele condamnate putând trece dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate trebuie să asigure respectarea și protejarea vieții, sănătății și demnității persoanelor private de libertate, a drepturilor și libertăților acestora, fără să le cauzeze suferințe fizice sau să le înjosească.

(4) Persoanele condamnate execută pedepsele cu detențiunea pe viață sau cu închisoarea în secții anume destinate în cadrul penitenciarelor, în funcție de regimul de executare stabilit potrivit prezentei legi.

ART. 29

Felurile regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt:

a) regimul de maximă siguranță;

- b) regimul închis;
- c) regimul semideschis;
- d) regimul deschis.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate se diferențiază în raport cu gradul de limitare a libertății de mișcare a persoanelor condamnate, modul de desfășurare a activităților și condițiile de detenție.

(3) Regimul executării pedepselor privative de libertate se bazează pe posibilitatea condamnaților de a presta, cu acordul lor, o muncă utilă, dacă sunt apți pentru muncă, pe educarea condamnaților, pe respectarea de către aceștia a ordinii interioare a locurilor de deținere, precum și pe stimularea și recompensarea celor stăruitori în muncă, disciplinați, și care dau dovezi temeinice de îndreptare.

(4) Toate mijloacele folosite în cadrul regimului executării pedepselor privative de libertate au ca scop reintegrarea în societate a celor condamnați și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către aceștia.

ART. 30

Regimul de maximă siguranță

(1) Regimul de maximă siguranță se aplică provizoriu persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață și persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, de la primirea acestora în penitenciar și până la stabilirea, potrivit prezentei legi, a regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Regimul de maximă siguranță se aplică persoanelor condamnate cărora comisia prevăzută la art. 21 le-a stabilit acest regim.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim de maximă siguranță sunt supuse unor măsuri stricte de pază, supraveghere și escortare, sunt cazate, de regulă, individual, prestează muncă și desfășoară activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în grupuri mici, în spații anume stabilite, de regulă, în interiorul penitenciarului, sub supraveghere continuă.

(3) Regimul de maximă siguranță nu se aplică următoarelor persoane condamnate:

- a) persoanele care au împlinit vârsta de 60 de ani;
- b) femeile însărcinate sau care au în îngrijire un copil în vârstă de până la un an;
- c) persoanele încadrate în gradul I de invaliditate, precum și cele cu afecțiuni locomotorii grave.

(4) Persoanele condamnate prevăzute la alin. (3) lit. a) execută pedeapsa privativă de libertate în regim închis. Persoanele condamnate prevăzute la alin. (3) lit. b) și c) execută pedeapsa privativă de libertate în regim închis, pe perioada cât durează cauza care a impus neaplicarea regimului de maximă siguranță.

ART. 31

Regimul închis

(1) Regimul închis se aplică provizoriu persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 15 ani, de la primirea acestora în penitenciar și până la stabilirea, potrivit prezentei legi, a regimului de executare a pedepselor privative

de libertate. Regimul închis se aplică persoanelor condamnate cărora comisia prevăzută la art. 21 le-a stabilit acest regim.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis sunt cazate, de regulă, în comun, prestează muncă și desfășoară activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în grupuri, în interiorul penitenciarului, sub pază și supraveghere.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis pot presta muncă și desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială și în afara penitenciarului, sub pază și supraveghere continuă, cu aprobarea directorului penitenciarului.

ART. 32

Regimul semideschis

(1) Regimul semideschis se aplică provizoriu persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani, de la primirea acestora în penitenciar și până la stabilirea, potrivit prezentei legi, a regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Regimul semideschis se aplică persoanelor condamnate cărora comisia prevăzută la art. 21 le-a stabilit acest regim.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în zone din interiorul locului de deținere stabilite prin Regulamentul de ordine interioară al penitenciarului respectiv, prestează muncă și desfășoară activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială sub supraveghere, în grupuri, în spații din interiorul penitenciarului care rămân deschise în timpul zilei.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis pot presta muncă și desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială și în afara penitenciarului, sub supraveghere.

ART. 33

Regimul deschis

(1) Regimul deschis se aplică provizoriu persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii de cel mult un an. Regimul deschis se aplică persoanelor condamnate cărora comisia prevăzută la art. 21 le-a stabilit acest regim.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim deschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în interiorul penitenciarului, pot presta muncă și pot desfășura activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în afara penitenciarului, fără supraveghere.

ART. 34

Stabilirea provizorie a regimului de executare a pedepselor privative de libertate și evaluarea necesității transferului într-un alt penitenciar.

(1) Regimul provizoriu de executare a pedepsei privative de libertate se stabilește de către directorul penitenciarului, la primirea în penitenciar, potrivit prevederilor art.30 - 33.

(2) În termen de 10 zile de la primirea în penitenciar, directorul penitenciarului evaluează situația condamnatului în raport cu pedeapsa sau pedepsele ce trebuie

executate, vârsta și personalitatea acestuia, precum și cu distanța dintre penitenciar și familia condamnatului, apreciind, după consultarea prealabilă a condamnatului, dacă este necesar transferul într-un alt penitenciar. Transferul se decide, în termen de 15 zile de la primirea în penitenciar, de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

ART. 35 Stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Comisia prevăzută la art. 21 constituită în fiecare penitenciar stabilește regimul de executare a pedepsei privative de libertate, pentru fiecare persoană condamnată, după ce se decide, potrivit art. 34, menținerea în primul penitenciar. Dacă se decide transferul, regimul este stabilit de către comisia din penitenciarul în care s-a dispus transferul.

(2) Comisia stabilește regimul de executare a pedepselor privative de libertate în cel mult 20 de zile de la data dispoziției prin care se decide menținerea în primul penitenciar sau, după caz, de la data transferului.

(3) Criteriile de stabilire a regimului de executare a pedepsei sunt următoarele:

- a) vârsta și starea de sănătate condamnatului;
- b) durata pedepsei privative de libertate;
- c) conduita persoanei condamnate, pozitivă sau negativă, inclusiv în perioadele de detenție anterioare;
- d) gradul de risc pe care îl prezintă persoana condamnată pentru comunitate în cazul unei eventuale evadări, precum și pentru siguranța altor condamnați, a locului de deținere sau a personalului locului de deținere, a persoanelor care o vizitează ori pentru sine;
- e) abilitățile necesare includerii în diferite programe de educație și intervenție psihosocială;
- f) disponibilitatea de a presta muncă și de a urma cursuri de calificare.

(4) La stabilirea regimului de executare se ține seama și de împrejurarea că pedeapsa se execută ca urmare a revocării de către instanță a liberării condiționate conform art. 104 Cod penal.

ART. 36

Contestația împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate formula contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoștință de regimul de executare a pedepsei stabilit.

(2) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima ședință de judecată, dintre ședințele prevăzute la art.11, ce urmează depunerii contestației, încunoștințează despre acest termen persoana condamnată și îi pune în vedere să își angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înștiințează administrația penitenciarului pentru a asigura prezența contestatorului la ședința de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate soluționează contestația în cel mult 14 zile de la data primului termen de judecată și pronunță, prin hotărâre, una dintre următoarele soluții:

a) admite, în tot sau în parte, contestația și dispune schimbarea regimului de executare stabilit potrivit art. 35;

b) respinge contestația, dacă aceasta este nefondată, tardivă, inadmisibilă;

c) ia act de retragerea contestației.

(4) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care poate asculta orice altă persoană în calitate de martor în vederea aflării adevărului.

(5) Procurorul participă la ședința de judecată atunci când consideră necesar, iar asistența juridică a condamnatului este obligatorie.

(6) Hotărârea judecătorului de supraveghere a privării de libertate este definitivă și se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului în termen de cinci zile de la data pronunțării acesteia.

(7) Contestația împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate nu suspendă executarea.

ART. 37

Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Comisia prevăzută la art. 21 are obligația ca, la sesizarea persoanei condamnate sau din oficiu, să analizeze conduita persoanei condamnate și eforturile depuse de aceasta pentru reintegrare socială. În cazul în care comisia apreciază că se impune schimbarea regimului de executare, dispune în acest sens prin decizie.

(2) Comisia este obligată să analizeze conduita persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim de maximă siguranță o dată la 12 luni, a persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim închis o dată la 9 luni, iar a persoanei condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis o dată la 6 luni.

(3) Analiza conduitei persoanei private de libertate care execută pedeapsa în regim deschis se face doar în cazul în care intervine una din situațiile prevăzute la alin. (6).

(4) Când comisia constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate cu unul mai ușor, prin decizia de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni, 9 luni sau 12 luni, după distincțiile prevăzute la alin. (2).

(5) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate se poate dispune dacă persoana condamnată a avut o bună conduită, a dovedit interes constant în cadrul programelor de recuperare și a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale.

(6) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana condamnată a săvârșit o abatere disciplinară gravă, care o face incompatibilă cu regimul în care execută pedeapsa privativă de libertate, și dacă, prin conduita sa, afectează grav conviețuirea normală în penitenciar sau siguranța acestuia.

(7) Împrejurările prevăzute în alin. (4) sau (5) sunt constatate printr-un raport care se anexează cererii persoanei condamnate ori sesizării comisiei și este adus la cunoștința condamnatului sub semnătură.

(8) Cererea persoanei condamnate prin care se solicită schimbarea regimului de executare a pedepsei se poate face după trecerea unui termen de 6 luni, 9 luni, 12 luni, după distincțiile prevăzute la alin. (2), de la data stabilirii la primirea în penitenciar a regimului de executare a pedepsei privative de libertate.

ART. 38

Contestația împotriva deciziei comisiei privind schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

(1) Împotriva deciziei comisiei privind schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate formula contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoștință de decizie.

(2) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima ședință de judecată, dintre ședințele prevăzute la art.11, ce urmează depunerii contestației, încunoștințează despre acest termen persoana condamnată și îi pune în vedere să își angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înștiințează administrația penitenciarului pentru a asigura prezența contestatorului la ședința de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate dispune prin hotărâre, în cel mult 14 zile de la data primului termen de judecată, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate, sau, după caz, respinge contestația ca nefondată, tardivă, inadmisibilă ori ia act de retragerea contestației.

(4) Când judecătorul de supraveghere a privării de libertate constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate cu unul mai ușor, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni, 9 luni sau 12 luni, după distincțiile prevăzute la art. 37 alin. (2).

(5) Dispozițiile art. 36 alin (4), (5), (6) și (7) se aplică în mod corespunzător.

ART. 39

Individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate

(1) Comisia prevăzută la art. 21 stabilește odată cu regimul de executare a pedepsei și individualizarea administrativă a acestuia, în funcție de conduita, personalitatea, vârsta, starea de sănătate și posibilitățile de reintegrare socială ale persoanei condamnate.

(2) Persoana condamnată este inclusă, ținând seama de criteriile prevăzute în alin. (1), în programe care urmăresc în principal:

- a) desfășurarea de activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială;
- b) instruirea școlară;
- c) formarea profesională.
- d) derularea de activități productive.

(3) Programele prevăzute în alin. (2) sunt realizate de serviciile de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarelor, cu participarea consilierilor de probațiune, precum și a reprezentanților societății civile.

(4) Pentru fiecare persoană condamnată se întocmește un plan de evaluare și intervenție educativă de către serviciul de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarului. Planul este adus la cunoștința persoanei condamnate, întocmindu-se, în acest sens, un proces-verbal.

(5) Persoana condamnată este înștiințată cu privire la cazurile și condițiile prevăzute de lege privind schimbarea regimului de executare a pedepselor, precum și cu privire la condițiile prevăzute de lege privind liberarea condiționată.

ART. 40

Individualizarea administrativă a regimului de executare a pedepselor privative de libertate în cazul tinerilor sau al persoanelor internate

(1) Tinerii aflați în executarea unei pedepse privative de libertate sunt incluși, pe durata executării pedepsei, în programe speciale de consiliere și asistență, în funcție de vârsta și de personalitatea fiecăruia. În sensul prezentei legi, se consideră tineri persoanele cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani.

(2) Programele speciale prevăzute în alin. (1) sunt realizate de serviciile de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarelor, cu participarea consilierilor de probațiune, a voluntarilor, a asociațiilor și fundațiilor, precum și a altor reprezentanți ai societății civile.

(3) Dispozițiile art. 52 alin.1 se aplică în mod corespunzător în cazul persoanelor condamnate prevăzute în alin. (1).

(4) Persoanelor private de libertate internate în penitenciare spital sau infirmerii li se stabilesc regimuri adaptate nevoilor de tratament medical, potrivit normelor medicale. Măsurile de siguranță și supraveghere care se aplică acestor persoane se dispun astfel încât să nu împiedice desfășurarea programelor terapeutice.

Capitolul 3 Condițiile de detenție

ART. 41

Primirea în penitenciar a persoanelor condamnate.

(1) Primirea în penitenciar a persoanelor condamnate se face pe baza mandatului de executare a pedepsei privative de libertate, după ce li se stabilește identitatea.

(2) Persoanele condamnate sunt primite cu dosarele individuale întocmite de organele de executare a mandatului de executare a pedepselor privative de libertate.

(3) Primirea persoanelor condamnate se face în spații special amenajate, femeile fiind separate de bărbați și adulții de tineri.

(4) Imediat după primirea persoanei condamnate, condamnatul are dreptul de a încunoștința personal sau de a solicita administrației locului de deținere să încunoștințeze un membru al familiei sale ori o altă persoană desemnată de aceasta despre arestare și despre locul unde este deținută.

(5) Dacă persoana condamnată nu este cetățean român, aceasta are și dreptul de a încunoștința sau de a solicita încunoștințarea misiunii diplomatice ori oficiului consular al

statului al cărui cetățean este sau, după caz, a unei organizații internaționale umanitare, dacă nu dorește să beneficieze de asistența autorităților din țara sa de origine, ori a reprezentanței organizației internaționale competente, dacă este refugiat sau, din orice alt motiv, se află sub protecția unei astfel de organizații.

(6) Comunicările prevăzute în alin. (4) și (5) se fac în scris sau telefonic, iar efectuarea acestora se consemnează într-un proces-verbal.

(7) Măsurile ce se dispun cu precădere la primirea în penitenciar sunt:

- a) întocmirea unui inventar al bunurilor persoanelor condamnate;
- b) efectuarea unui control medical amănunțit al persoanelor condamnate ce va fi consemnat în dosarul medical;
- c) stabilirea provizorie a regimului de executare a pedepsei;
- d) informarea persoanelor condamnate cu privire la regulamentul penitenciarului, condițiile de stabilire a regimului de executare a pedepselor, precum și a condițiilor privind liberarea condiționată.

(8) În cazul în care persoana condamnată nu înțelege sau nu vorbește limba română, administrația penitenciarului dispune măsurile necesare aducerii la cunoștință a informațiilor necesare într-o limbă pe care persoana condamnată o cunoaște sau o înțelege, prin intermediul unui interpret autorizat. Dispozițiile din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(9) În cazul în care persoana condamnată prezintă handicap administrația penitenciarului dispune măsurile necesare executării de către aceasta a pedepsei în condiții care să respecte demnitatea umană.

Art. 42

Punerea în libertate

(1) Punerea în libertate se dispune, de îndată, la expirarea duratei pedepsei închisorii, la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus liberarea condiționată, precum și la orice altă dată hotărâtă de organele judiciare competente în situațiile anume prevăzute de lege, cu precizarea în registrul de evidență a datei și orei de ieșire din penitenciar. Administrația penitenciarului comunică punerea în libertate organului judiciar care a dispus măsura și, dacă este cazul, celui care controlează executarea măsurilor de supraveghere și obligațiilor dispuse potrivit Codului penal.

(2) La punerea în libertate, persoana condamnată este examinată medical, rezultatul examenului înscriindu-se în dosarul medical al persoanei condamnate și i se restituie bunurile inventariate conform art.41 alin. (7) lit. a).

(3) În situația în care persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu dispun de mijloace bănești la punerea în libertate și au domiciliul sau reședința în România, Administrația Națională a Penitenciarelor va asigura acestora contravaloarea transportului până la domiciliu sau reședință, la nivelul tarifelor practicate de Societatea Națională a Căilor Ferate Române.

ART. 43

Transferarea persoanelor condamnate

(1) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, ca urmare a schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate sau pentru alte motive întemeiate, se dispune, la propunerea comisiei prevăzute la art. 21, după consultarea prealabilă a condamnatului, sau la cererea persoanei condamnate, cu avizul comisiei, de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

(2) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, dacă este necesară activității unui organ judiciar sau unei instituții medico-legale, se dispune, la solicitarea organului judiciar sau a instituției medico-legale, de către directorul penitenciarului în care se află persoana condamnată, iar în cazul persoanelor condamnate solicitate de mai multe organe judiciare sau instituții medico-legale în aceeași perioadă de timp, transferarea temporară se dispune de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

(3) Dispozițiile art. 41 alin. (4), (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

(4) Este interzisă transferarea în penitenciare, pentru o perioadă mai mare de 10 zile, a minorilor care execută măsura educativă a internării într-un centru educativ sau într-un centru de detenție. În acest caz minorul execută măsura educativă a internării conform regimului de executare pe care îl avea în centrul educativ sau în centrul de detenție.

(5) În cazul în care se decide transferarea persoanei aflate în executarea unei pedepse într-un alt penitenciar sau într-un centru de reținere și arestare preventivă sau de arestare preventivă, soluționarea contestațiilor prevăzute de art. 9 alin. (6) lit. b) și c) formulate de persoana ce urmează a fi transferată până la data dispoziției de transfer se face, de urgență, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul de la care s-a dispus transferul, înainte de realizarea efectivă a transferului.

ART.44

Transportarea persoanelor condamnate

(1) Transportarea persoanelor condamnate se realizează cu respectarea cerințelor de ventilație și lumină, precum și a celor privind siguranța autovehiculelor, în condiții care să respecte demnitatea umană.

(2) Cheltuielile de transport sunt suportate de administrația penitenciarului sau de autoritatea care organizează și răspunde pentru transportarea persoanelor arestate preventiv.

ART. 45

Modul de executare a pedepselor privative de libertate de către femei și de către tineri

(1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de condamnații bărbați.

(2) Tinerii condamnați la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de ceilalți condamnați sau în locuri de deținere speciale.

ART. 46

Cazarea persoanelor condamnate

(1) Persoanele condamnate sunt cazate individual sau în comun.

(2) Camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor condamnate trebuie să dispună de iluminat natural și de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial corespunzător.

(3) Fiecărei persoane condamnate i se pune la dispoziție un pat.

(4) Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor condamnate se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

ART. 47

Ținuta persoanelor condamnate

(1) Persoanele condamnate poartă ținută civilă personală, indiferent de regimul de executare a pedepselor privative de libertate.

(2) În cazul în care persoanele condamnate nu dispun de ținută civilă personală și nici de mijloace financiare, aceasta se asigură gratuit de către administrația penitenciarului.

ART. 48

Alimentația persoanelor condamnate

(1) Administrația fiecărui penitenciar asigură condiții adecvate și personalul necesar pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei potrivit normelor de igienă a alimentației, în funcție de vârsta, starea de sănătate, natura muncii prestate, cu respectarea convingerilor religioase asumate de către persoana privată de libertate printr-o declarație pe proprie răspundere.

(2) Normele minime obligatorii de hrană se stabilesc, după consultarea unor specialiști în nutriție, prin ordin al ministrului justiției.

(3) Apa potabilă se va pune permanent la dispoziția persoanelor condamnate, de către administrația penitenciarului.

(4) Este permisă achiziționarea unor produse alimentare și de consum, în limitele și condițiile stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(5) Prețurile produselor comercializate în incinta penitenciarelor vor fi controlate de autoritățile competente, limita maximă a acestora neputând depăși pe cea a prețurilor practicate în localitatea în care se află penitenciarul.

ART. 49

Refuzul de hrană

(1) În situația în care o persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate refuză să primească hrana, judecătorul de supraveghere a privării de libertate, la sesizarea directorului penitenciarului, are obligația să asculte de îndată persoana condamnată și să îi solicite o declarație scrisă pentru a cunoaște motivele care au determinat luarea acestei hotărâri. Dacă persoana condamnată refuză să dea declarație, aceasta se consemnează într-un proces-verbal întocmit de judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

(2) După ascultarea persoanei condamnate, judecătorul de supraveghere a privării de libertate dispune măsurile legale care se impun, prin dispoziție cu caracter obligatoriu.

(3) Directorul penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată care refuză să primească hrana să fie ținută sub supravegherea atentă a personalului medical, care îi asigură asistența medicală corespunzătoare astfel încât viața acesteia să nu fie pusă în pericol. În cazul în care personalul medical consideră necesar, condamnatul aflat în refuz de hrană poate fi transferat în infirmeria penitenciarului.

(4) La intrarea în refuz de hrană, persoana condamnată este înștiințată cu privire la alternativele terapeutice existente în cazul său și este avertizată cu privire la riscurile asociate menținerii refuzului de hrană.

(5) În cazul în care persoana condamnată aflată în refuz de hrană nu înțelege sau nu se poate exprima în limba română, directorul penitenciarului dispune de urgență măsurile ce se impun pentru asigurarea unui interpret autorizat. În cazul în care persoana este cetățean străin sunt anunțate, de urgență, organele consulare ale statului al cărui cetățean este.

(6) În cazul în care medicul constată că viața condamnatului este pusă în pericol, sau că persoana condamnată aflată în refuz de hrană suferă de tulburări psihice anunță de îndată directorul penitenciarului în vederea transferării persoanei într-o unitate spitalicească penitenciar, sau după caz într-o unitate spitalicească din rețeaua Ministerului Sănătății Publice.

(7) Ieșirea din refuzul de hrană se consemnează într-o declarație scrisă și semnată de persoana condamnată, dată în prezența judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(8) Perioada în care persoana condamnată s-a aflat în refuz de hrană este înscrisă în dosarul medical.

ART. 50

Imobilizarea persoanelor condamnate

(1) Persoanele condamnate pot fi temporar imobilizate, cu mijloacele din dotare, pentru a preveni un pericol real și concret în cazurile prevăzute la art.25 alin.(2).

(2) Folosirea mijloacelor de constrângere trebuie să fie proporțională cu starea de pericol, să se aplice numai pe perioada necesară, doar atunci când nu există o altă modalitate de înlăturare a pericolului și să nu aibă niciodată caracterul unei sancțiuni.

(3) Utilizarea mijloacelor de constrângere trebuie autorizată în prealabil de către directorul penitenciarului, cu excepția cazurilor în care urgența nu permite acest lucru, situație care este de îndată adusă la cunoștință directorului.

(4) Utilizarea și încetarea utilizării oricărui mijloc de constrângere se comunică de îndată personalului medical al penitenciarului și judecătorului de supraveghere a privării de libertate, cu arătarea detaliată a faptelor care le-au determinat, a duratei utilizării măsurii, a naturii echipamentului utilizat și a eventualelor leziuni produse ca urmare a folosirii echipamentului.

(5) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate dispune încetarea utilizării mijloacelor de constrângere prin dispoziție cu caracter obligatoriu.

Capitolul 4

Drepturile și obligațiile persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

ART. 51

Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate

(1) Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngrădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate prevăzute în prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

(3) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima ședință de judecată, dintre ședințele prevăzute la art. 11, ce urmează depunerii contestației, încunoștințează despre acest termen persoana condamnată și îi pune în vedere să își angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înștiințează administrația penitenciarului pentru a asigura prezența contestatorului la ședința de judecată.

(4) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, soluționând contestația, pronunță prin hotărâre una dintre următoarele soluții:

a) admite contestația, în tot sau în parte, și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului;

b) respinge contestația, dacă aceasta este nefondată, tardivă, inadmisibilă;

c) ia act de retragerea contestației.

(5) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care poate asculta oricare altă persoană în calitate de martor, în vederea aflării adevărului.

(6) Contestația împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor luate de către administrația penitenciarului nu suspendă executarea.

(7) Dispozițiile art. 36 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

ART. 52

Asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

(2) Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor omului pot vizita penitenciarele și pot lua contact cu persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, cu acordul directorului unității.

(3) Întrevederile dintre reprezentanții organizațiilor neguvernamentale prevăzute în alin. (2) și persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate se desfășoară în condiții de confidențialitate, sub supraveghere vizuală.

ART. 53

Libertatea conștiinței, a opiniilor și libertatea credințelor religioase

(1) Libertatea conștiinței și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu pot fi îngrădite.

(2) Persoanele condamnate au dreptul la libertatea credințelor religioase, fără a aduce atingere libertății credințelor religioase a celorlalte persoane condamnate.

(3) Persoanele condamnate pot participa, pe baza liberului consimțământ, la servicii sau întruniri religioase organizate în penitenciare, pot primi vizite ale reprezentanților cultului respectiv și pot procura și deține publicații cu caracter religios, precum și obiecte de cult.

ART. 54

Dreptul la informație

(1) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate de a avea acces la informațiile de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Accesul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informațiile de interes public se realizează în condițiile legii.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru asigurarea aplicării dispozițiilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informații de interes public se realizează și prin publicații, emisiuni radiofonice și televizate sau prin orice alte mijloace autorizate de către administrația penitenciarului.

ART. 55

Dreptul la consultarea documentelor de interes personal

(1) Persoana condamnată sau oricare altă persoană, cu acordul persoanei condamnate, are acces la dosarul individual, inclusiv la dosarul medical și la rapoartele de incident și poate obține, la cerere, fotocopii ale acestora.

(2) Consultarea documentelor prevăzute în alin. (1) se face în prezența unei persoane desemnate de directorul penitenciarului.

(3) Cheltuielile ocazionate de fotocopierea documentelor sunt suportate de către persoana condamnată în cazul în care aceasta dispune de mijloace bănești.

(4) Sunt considerate persoane care dispun de mijloace bănești persoanele care, la data solicitării sau cu 15 zile înainte de data solicitării dispun de sume de bani evidențiate în fișa contabilă nominală prevăzută la art. 64 alin. (4).

ART. 56

Măsuri pentru asigurarea accesului la dispozițiile legale și documentele privind executarea pedepselor privative de libertate

(1) Prevederile Codului penal și ale Codului de procedură penală referitoare la executarea pedepselor privative de libertate, prezenta lege, regulamentul de aplicare a dispozițiilor acesteia, ordinele emise în temeiul legii, Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 123/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și regulamentul de ordine interioară a penitenciarului sunt puse la dispoziție persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, în limba română sau în limba pe care o înțeleg, imediat după primirea în penitenciar.

(2) Textele prevederilor legale la care se face referire în alin. (1) se pun la dispoziție persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, în penitenciare, în locuri accesibile.

(3) În cazul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, care au deficiențe de comunicare, punerea la dispoziție a prevederilor legale la care se face referire în alin. (1) se realizează prin folosirea unor modalități care să permită înțelegerea acestora.

(4) Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor alin. (1) - (3) se consemnează într-un proces-verbal.

ART.57

Asigurarea exercitării dreptului la asistență juridică

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate beneficiază de spațiul și facilitățile necesare consultării avocatului.

(2) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot consulta avocați aleși și remunerați de acestea, în orice problemă de drept.

(3) Consultarea cu avocatul, ales sau din oficiu, se face cu respectarea confidențialității, cu supraveghere vizuală.

ART. 58

Dreptul de petiționare și dreptul la corespondență

(1) Dreptul de petiționare al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Petițiile și răspunsurile la acestea au caracter confidențial și nu pot fi deschise sau reținute. Controlul de specialitate al bunurilor și obiectelor suspecte se face, în cazul petițiilor, în prezența condamnatului, întocmindu-se despre aceasta un proces-verbal.

(3) În sensul prezentei legi, termenul petiție include orice cerere sau sesizare adresată autorităților publice, instituțiilor publice, organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale.

(4) Dreptul la corespondență al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(5) Corespondența are caracter confidențial și nu poate fi deschisă sau reținută decât în limitele și în condițiile prevăzute de lege.

(6) În scopul prevenirii introducerii în penitenciar, prin intermediul corespondenței, a drogurilor, substanțelor toxice, explozibililor sau a altor asemenea obiecte a căror deținere este interzisă, corespondența poate fi deschisă, fără a fi citită, în prezența persoanei condamnate.

(7) Corespondența poate fi deschisă și reținută dacă există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Persoana aflată în executarea pedepsei privative de libertate este înștiințată în scris, de îndată, cu privire la luarea acestor măsuri. Deschiderea și reținerea corespondenței, în acest caz, se poate face numai pe baza dispozițiilor emise de către judecător, prevederile art.145 Cod procedură penală aplicându-se în mod corespunzător.

(8) Dispozițiile alin. (6) nu se aplică în cazul corespondenței cu apărătorul, cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului, precum și cu instanțele sau organizațiile internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România.

(9) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot primi și expedia scrisori în limba maternă, cu respectarea prevederilor alin. (4) - (8).

ART. 59

Măsuri pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență

(1) Pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, directorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile corespunzătoare pentru punerea la dispoziție persoanei condamnate a materialelor necesare, precum și pentru instalarea de cutii poștale în interiorul penitenciarului.

(2) Petițiile și corespondența sunt colectate de către personalul furnizorului de servicii poștale, căruia i se asigură accesul în interiorul penitenciarului.

(3) Personalul furnizorului de servicii poștale este însoțit în interiorul penitenciarului de o persoană anume desemnată de directorul penitenciarului.

(4) Răspunsul la petiții și corespondența adresată persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate se predau de îndată destinatarului, sub semnătură.

(5) Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență sunt suportate, de regulă, de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate. În cazul în care aceste persoane nu dispun de mijloacele bănești necesare, cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare prin cereri și sesizări adresate organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România și cele pentru exercitarea dreptului la corespondență cu familia, apărătorul și cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului sunt suportate de către administrația penitenciarului.

(6) Sunt considerate persoane care nu dispun de mijloace bănești persoanele care, la data solicitării sau cu 15 zile înainte de data solicitării nu dispun de sume de bani evidențiate în fișa contabilă nominală prevăzută la art. 64 alin. (4).

ART. 60

Dreptul la convorbiri telefonice

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul să efectueze convorbiri telefonice de la telefoanele publice instalate în penitenciare. Convorbirile telefonice au caracter confidențial și se efectuează sub supraveghere vizuală.

(2) Pentru asigurarea exercitării dreptului la convorbiri telefonice, directorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile necesare pentru instalarea de telefoane publice în interiorul penitenciarului.

(3) Cheltuielile ocazionate de efectuarea convorbirilor telefonice sunt suportate de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot efectua convorbiri telefonice în limba maternă, cu respectarea prevederilor alin. (1) - (3).

ART. 61

Dreptul la plimbare zilnică

Fiecărei persoane condamnate i se asigură zilnic, atunci când condițiile climaterice permit, plimbarea în aer liber timp de minimum o oră, dacă execută pedeapsa în regim de maximă siguranță, minimum două ore, dacă execută pedeapsa în regim închis și minimum trei ore dacă execută pedeapsa în regim semideschis sau deschis. Dacă condițiile climaterice nu permit plimbarea în aer liber, aceasta se asigură într-un alt spațiu corespunzător.

ART.62

Dreptul de a primi vizite și dreptul de a fi informat cu privire la situațiile familiale deosebite

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi vizite, în spații special amenajate, sub supravegherea vizuală a personalului administrației penitenciarului.

(2) Persoanele aflate în vizită sunt supuse controlului specific.

(3) Durata și periodicitatea vizitelor se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(4) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi oricând, în condiții de confidențialitate, vizite ale apărătorului.

(5) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot comunica în limba maternă atât între ele, cât și cu persoanele care le vizitează.

(6) Persoanele condamnate vor fi informate cu privire la boala gravă sau decesul soțului/soției, unei rude apropiate, sau a unei persoane de care sunt legate prin puternice legături afective în cel mai scurt timp de la luarea la cunoștință de către administrația penitenciarului de evenimentul produs de către administrația penitenciarului.

Art. 63

Vizita intimă

Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot beneficia de vizită intimă, în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

ART. 64

Dreptul de a primi și cumpăra bunuri

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi bunuri și de a efectua cumpărături.

(2) Numărul și greutatea pachetelor, categoriile de bunuri care pot fi primite, cumpărate, păstrate și folosite de către persoanele private de libertate precum și procedura de primire, păstrare și folosire se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(3) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot primi sume de bani, care se consemnează în fișa contabilă nominală ce se întocmește la intrarea în penitenciar.

(4) Cotele din sumele de bani cuvenite persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate pentru munca prestată, sumele primite de la persoane fizice sau juridice în timpul executării pedepsei și sumele aflate asupra lor la primirea în penitenciar sunt evidențiate în fișa contabilă nominală a persoanelor private de libertate și pot fi folosite pentru exercitarea dreptului de petiționare, a dreptului la corespondență și a dreptului la convorbiri telefonice, pentru fotocopierea documentelor de interes personal, pentru efectuarea examenului medical prevăzut în art. 65 alin. (9) și (11), pentru cumpărarea de bunuri, sprijinirea familiei sau alte asemenea scopuri, pentru repararea pagubelor cauzate bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului și pentru plata transportului până la domiciliu, la punerea în libertate.

(5) Bunurile a căror deținere este interzisă și sumele de bani găsite asupra persoanelor private de libertate, cu prilejul perchezițiilor, se confiscă. Bunurile confiscate se valorifică sau se distrug potrivit legii, iar sumele de bani se fac venit la bugetul penitenciarului sau centrului pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție.

(6) Procedura de valorificare și de distrugere a bunurilor confiscate se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

ART. 65

Dreptul la asistență medicală, examenul medical și asistența medico-legală

(1) Dreptul la asistență medicală al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Asistența medicală în penitenciare se asigură, ori de câte ori este necesar sau la cerere, cu personal calificat, în mod gratuit, potrivit legii.

(3) La intrarea în penitenciar, persoana condamnată primește informații cu privire la asistența medicală disponibilă, în special cea de urgență, precum și informații privind asistența specifică disponibilă în cazul consumului de droguri.

(4) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate beneficiază în mod gratuit de tratament medical și de medicamente.

(5) Examenul medical al persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se realizează la primirea în penitenciare, la punerea în libertate și în timpul executării pedepsei, în mod periodic.

(6) Examenul medical în timpul executării pedepsei se realizează după obținerea în prealabil a consimțământului în cunoștință de cauză al persoanei condamnate.

(7) Examenul medical se efectuează cu respectarea confidențialității și intimității, cu excepția cazurilor în care medicul solicită supraveghere suplimentară, pentru motive de siguranță și de menținere a ordinii și disciplinei.

(8) Medicul care efectuează examenul medical are obligația de a înștiința directorul penitenciarului și judecătorul de supraveghere a privării de libertate precum și de a sesiza procurorul în cazul în care constată că persoana condamnată a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente, precum și obligația de a consemna în dosarul medical cele constatate și declarațiile persoanei condamnate în legătură cu acestea sau cu orice altă agresiune declarată de persoana condamnată.

(9) Persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate are dreptul de a cere să fie examinată, la locul de deținere, de un medic din afara sistemului penitenciar, desemnat de persoana condamnată. Constatările medicului din afara sistemului penitenciar se consemnează în dosarul medical al persoanei condamnate.

(10) Cheltuielile ocazionate de examenul medical prevăzut în alin. (9) se suportă de către solicitant.

(11) Persoanele private de libertate pot beneficia, contra cost, de orice serviciu medical care nu este asigurat gratuit, potrivit legii.

(12) Asistența medicală se asigură persoanelor private de libertate în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a legii.

(13) Persoana condamnată poate solicita constatarea medico-legală a leziunilor traumatiche.

(14) Examinarea medico-legală se realizează la sediul instituției medico-legale teritoriale, contra cost, în conformitate cu prevederile legale. Actele întocmite în urma examinării medico-legale vor fi atașate dosarului medical al persoanei condamnate.

(15) În cazul în care, pe durata executării detențiunii pe viață sau a închisorii se constată, pe baza actelor medicale, că persoana condamnată suferă de o boală ce nu poate

fi tratată în rețeaua medicală a Administrației Naționale a Penitenciarelor directorul locului de deținere, la recomandarea medicului de unitate, asigură efectuarea tratamentului sub pază permanentă pe durata strict necesară tratării bolii. În cazul în care starea de sănătate a persoanei condamnate se ameliorează, medicul curant din rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății, care are în îngrijire pacientul și medicul locului de deținere întocmesc un referat medical în care se precizează că aceasta poate fi externată, iar supravegherea medicală poate fi continuată în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

ART. 66

Asistența medicală în cazuri speciale

(1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate, care sunt însărcinate, beneficiază de asistență medicală prenatală și postnatală, luându-se măsuri pentru ca nașterea să aibă loc în afara penitenciarului. Administrația penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată, la solicitarea acesteia, să își poată îngriji copilul până la vârsta de un an.

(2) La împlinirea vârstei de un an sau anterior, copilul poate fi dat în îngrijire, cu acordul mamei, familiei sau persoanei indicate de aceasta.

(3) În cazul în care copilul nu poate fi dat în îngrijirea familiei sau persoanei indicate de mamă, acesta poate fi încredințat pe toată durata de detenție a mamei, cu acordul acesteia, unei instituții specializate, cu înștiințarea autorităților competente pentru protecția copilului.

(4) Persoanele aflate în faza terminală a unei boli vor fi transferate într-un penitenciar-spital. În cazul în care persoana condamnată nu poate formula cerere de întrerupere a executării pedepsei, directorul penitenciarului spital ia măsuri pentru sesizarea persoanelor arătate în art. 593 alin. (3) din Codul de procedură penală, în vederea formulării unei cereri de întrerupere a executării pedepsei.

ART. 67

Dreptul la asistență diplomatică

(1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, care au altă cetățenie decât cea română, au dreptul de a se adresa reprezentanțelor diplomatice sau consulare în România ale statului ai cărui cetățeni sunt și de a fi vizitați de funcționarii acestor reprezentanțe diplomatice sau consulare, în condiții de confidențialitate.

(2) Administrația penitenciarului are obligația să coopereze cu instituțiile prevăzute în alin. (1) pentru realizarea asistenței diplomatice a persoanelor condamnate.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, cu statut de refugiați sau apatrizi, precum și persoanele condamnate, care au altă cetățenie decât cea română, al căror stat nu este reprezentat diplomatic sau consular în România, pot solicita administrației penitenciarului să contacteze autoritatea internă sau internațională competentă și pot fi vizitați de reprezentanții acesteia, în condiții de confidențialitate.

(4) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, care au altă cetățenie decât cea română vor fi informate, la intrarea în penitenciar, cu privire la posibilitatea solicitării executării pedepsei într-un alt stat.

(5) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, care nu au cetățenie sau au altă cetățenie decât cea română, au dreptul să solicite acordarea unei forme de protecție în România, în condițiile legii. Cererile de azil depuse de aceste persoane se transmit de îndată Oficiului Român pentru Imigrări de către administrația penitenciarului, care va asigura accesul autorităților competente în domeniul azilului pentru efectuarea formalităților prevăzute de Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările ulterioare.

ART. 68

Dreptul la încheierea unei căsătorii

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul la încheierea unei căsătorii în penitenciar, în condițiile legii.

(2) Administrația penitenciarului are obligația de a asigura condițiile necesare încheierii căsătoriei.

(3) După încheierea căsătoriei soții pot rămâne în penitenciar, într-o cameră separată, timp de 48 de ore, cu acordul directorului penitenciarului.

(4) În certificatul de căsătorie, la locul încheierii căsătoriei se înscrie localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul.

(5) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sau deschis pot încheia căsătoria în localitatea în care domiciliază sau în localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul, cu acordul directorului penitenciarului, și pot primi în acest scop o învoire de ieșire din penitenciar de până la 5 zile.

ART.69

Dreptul de a vota

Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate își pot exercita dreptul de a vota, dacă acesta nu a fost interzis prin hotărârea de condamnare. Administrația penitenciarului trebuie să pună la dispoziție condițiile necesare exercitării dreptului la vot, potrivit legii.

ART. 70

Obligațiile persoanelor condamnate

(1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate au următoarele obligații:

a) să respecte prevederile prezentei legi, ale regulamentului de aplicare a dispozițiilor acesteia, ale ordinelor emise în baza legii și ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după punerea lor la dispoziție potrivit art.56;

b) să respecte regulile de igienă colectivă și individuală;

c) să se supună percheziției corporale ori de câte ori această măsură este necesară, în condițiile prevăzute în regulamentul de aplicare a legii;

d) să întrețină în mod corespunzător bunurile încredințate de administrația penitenciarului și bunurile din dotarea unităților unde prestează munca.

(2) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate trebuie să prezinte o conduită corectă față de colegii de detenție și o atitudine de respect față de personalul penitenciarului.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate răspund civil, material, disciplinar sau penal, după caz, pentru faptele săvârșite în timpul executării pedepselor privative de libertate, potrivit legii.

ART. 71

Reguli privind percheziția corporală și examinarea fizică

(1) Pentru siguranța penitenciarelor se pot efectua la locul de detenție percheziții corporale și examinări fizice, interne sau externe.

(2) Percheziția corporală și examinarea fizică externă se efectuează în cazurile și condițiile prevăzute de Regulament.

(3) Examinarea fizică internă se poate face doar în cazurile prevăzute de art. 189 C.p.p.

(4) Percheziția și examinarea fizică se efectuează cu respectarea demnității umane, a vieții intime și în îndeplinirea unui scop legitim, de către persoane de același sex cu persoana controlată, în prezența unei singure persoane sau, în cazuri excepționale, în prezența unui număr limitat de persoane. Examinarea fizică a persoanelor private de libertate poate fi realizată numai de către cadre medicale.

(5) Sunt interzise perchezițiile corporale colective.

(6) Despre efectuarea percheziției corporale și a examinării fizice se întocmește un proces - verbal.

Capitolul 5

Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

ART. 72

Dispoziții generale privind munca prestată

(1) Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate constituie principalul mijloc de reintegrare socială și este remunerată, cu excepția activităților cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului, a celor desfășurate în caz de calamitate și a celor desfășurate în interesul comunității pe bază de voluntariat.

(2) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate care sunt apte de a munci, cu acordul lor, pot presta o muncă în raport cu calificarea și aptitudinile lor, precum și activități necalificate.

(3) Persoanele condamnate care au împlinit vârsta de 60 de ani pentru bărbați și 55 de ani pentru femei pot presta o muncă numai la cererea acestora.

(4) Folosirea la muncă a fiecărei persoane condamnate se face numai cu avizul medicului penitenciarului.

(5) Dispozițiile legale referitoare la protecția muncii se aplică în mod corespunzător.

(6) Persoana condamnată care, în timpul executării pedepsei, a devenit incapabilă de muncă în urma unui accident sau a unei boli profesionale beneficiază de pensie de invaliditate, în condițiile legii.

(7) Diplomele, certificatele sau orice alte documente care atestă însușirea unei meserii, calificarea sau recalificarea profesională în cursul executării pedepsei sunt recunoscute, în condițiile legii, de Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse sau de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

(8) Este asimilată muncii neremunerate prestate de persoanele condamnate participarea acestora la activități de instruire școlară și formare profesională.

(9) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot realiza lucrări în cadrul atelierelor de terapie ocupațională, pe care le pot comercializa.

(10) Administrația Națională a Penitenciarelor dispune măsurile necesare punerii la dispoziția persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate de oportunități de muncă, fie în regim public, fie în parteneriat public-privat, în interiorul sau exteriorul penitenciarelor.

ART. 73

Durata muncii prestate

(1) Durata muncii prestate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate este de 8 ore pe zi și nu mai mult de 40 de ore pe săptămână.

(2) Pentru persoanele prevăzute în art.74 alin. (3), durata zilei de muncă nu poate depăși 6 ore pe zi și 30 de ore pe săptămână. Tinerii condamnați la pedepse privative de libertate nu pot presta muncă în program de 10 ore pe zi sau în timpul nopții.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, pe baza acordului scris al acestora, pot presta munca în program de 10 ore pe zi și nu mai mult de 50 de ore pe săptămână, acordându-li-se drepturile bănești convenite pentru acest program de muncă.

(4) Munca în timpul nopții poate fi prestată cu acordul scris al persoanelor condamnate, dar nu mai mult de 7 ore pe noapte și 35 de ore pe săptămână.

(5) Persoanele condamnate beneficiază de cel puțin o zi pe săptămână pentru odihnă.

ART. 74

Regimul de prestare a muncii

(1) Munca persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate în penitenciare se realizează:

a) în regim de prestări de servicii pentru operatorii economici, persoane fizice sau persoane juridice, în interiorul ori exteriorul penitenciarului;

b) în regie proprie;

c) în interesul penitenciarului, pentru activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului;

d) în caz de calamitate;

e) în interesul comunității, pe bază de voluntariat.

(2) Administrația penitenciarului poate încheia contracte de prestări de servicii cu operatori economici, persoane fizice sau persoane juridice, interesați în folosirea la muncă a persoanelor condamnate.

(3) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate care sunt însărcinate, cele care au născut în perioada detenției și au în îngrijire copii în vârstă de până la un an, nu pot presta munca în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea sau integritatea acestora.

ART. 75

Plata muncii prestate

(1) Veniturile realizate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pentru munca prestată nu constituie venituri salariale și se impozitează potrivit

prevederilor legale care reglementează impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice.

(2) Veniturile realizate nu pot fi mai mici decât salariul minim pe economie, în raport cu programul de muncă.

ART. 76

Repartizarea veniturilor

(1) Veniturile prevăzute în art. 75 se încasează de către administrația penitenciarului în care persoana condamnată execută pedeapsa privativă de libertate și se repartizează după cum urmează:

a) 30% din venit revin persoanei condamnate, care poate folosi pe durata executării pedepsei 90% din acesta, iar 10% se consemnează pe numele său, urmând să fie încasat în momentul punerii în libertate;

b) 70% din venit revin administrației penitenciarului, constituind venituri proprii care se încasează, se contabilizează și se utilizează potrivit dispozițiilor legale privind finanțele publice.

(2) În cazul în care persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate a fost obligată la plata de despăgubiri civile, care nu au fost achitate până la data primirii în penitenciar, o cotă de 50% din procentul prevăzut la alin. (1) lit. a) se utilizează pentru repararea prejudiciului cauzat părții civile potrivit condițiilor prevăzute în Regulament.

(3) După plata despăgubirilor civile, cota prevăzută la alin. (2) se utilizează pentru plata amenzilor judiciare, pentru plata cheltuielilor judiciare la care condamnatul a fost obligat prin hotărârea de condamnare, a cheltuielilor judiciare la care a fost obligat ca urmare a exercitării căilor ordinare sau extraordinare de atac precum și pentru plata cheltuielilor judiciare la care condamnatul este obligat ca urmare a respingerii contestațiilor prevăzute de prezenta lege, ori ca urmare a judecării oricăror cereri formulate în cursul executării pedepsei.

ART. 77

Recuperarea pagubelor

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor private de libertate răspund pentru prejudiciile cauzate din vina lor la locul de detenție, la locul de muncă sau în alte locuri unde au acces.

(2) Prejudiciul cauzat la locul de detenție se repară pe baza ordinului de imputare emis de către directorul penitenciarului. Ordinul constituie titlu executoriu.

(3) Împotriva ordinului de imputare persoana condamnată poate face contestație în termen de 30 de zile de la data primirii acestuia, la judecătoria în circumscripția căreia este situat penitenciarul.

(4) Persoanele condamnate nu răspund pentru pagubele provocate de uzul normal al bunurilor încredințate spre folosință sau pentru cele provenite din riscul normal al muncii.

Capitolul 6

Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, instruirea școlară și formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate

ART. 78

Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială

(1) Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială se organizează în fiecare penitenciar și au ca scop reintegrarea socială a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

(2) În fiecare penitenciar funcționează o bibliotecă. Fondul de carte este asigurat de Administrația Națională a Penitenciarelor, din venituri proprii, sponsorizări și donații.

(3) Strategia de dezvoltare a serviciilor de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarelor și condițiile privind organizarea și desfășurarea activităților prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

ART. 79

Instruirea școlară

(1) În penitenciare se organizează cursuri de școlarizare pentru ciclul primar, gimnazial, profesional și liceal.

(2) Cursurile de școlarizare preuniversitare a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se organizează și se desfășoară în condițiile stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului împreună cu Ministerul Justiției, cu personal didactic salarizat potrivit legii, de la bugetul consiliului județean în a cărui rază teritorială este situat penitenciarul.

(3) Actele de studii pentru nivelul de învățământ preuniversitar vor fi eliberate de către unitățile de învățământ, pe lângă care au fost organizate cursurile de școlarizare din penitenciare, fără a se face mențiuni cu privire la absolvirea cursurilor în stare de deținere.

(4) În penitenciare se pot organiza cursuri de școlarizare universitară. Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot urma totodată cursuri de învățământ universitar la distanță sau în forma frecvență redusă, în condițiile prevăzute de regulamentul la prezenta lege.

(5) Cheltuielile legate de instruirea școlară preuniversitară sunt suportate, potrivit legii, de la bugetul consiliului județean în a cărui rază este situat penitenciarul și de Administrația Națională a Penitenciarelor, iar în cazul cursurilor de învățământ universitar, de persoanele condamnate sau de alte persoane fizice ori juridice.

ART. 80

Formarea profesională

(1) Formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se realizează, în funcție de opțiunile și aptitudinile lor, prin programe de formare profesională a adulților, stabilite de administrația penitenciarului împreună cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau cu structurile teritoriale ale acesteia, precum și cu alți furnizori autorizați, organizate în condițiile legii. În certificatul de absolvire nu se fac mențiuni cu privire la desfășurarea cursurilor în stare de deținere.

(2) Cursurile se organizează la unitățile care funcționează în cadrul penitenciarelor sau la unități stabilite în acest scop prin acorduri încheiate între administrația penitenciarului și fiecare unitate în parte.

(3) Cheltuielile legate de formarea profesională sunt suportate de Ministerul Muncii, Familiei, și Egalității de Șanse, Administrația Națională a Penitenciarelor sau de alte persoane fizice ori juridice.

(4) Condițiile privind organizarea formării profesionale vor fi stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(5) Certificatele de absolvire sau de calificare vor fi eliberate în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ART. 81

Dispoziții speciale privind persoanele cu handicap condamnate la pedepse privative de libertate

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor dispune măsuri specifice pentru protecția sănătății fizice și psihice a persoanelor cu handicap.

(2) Persoanelor cu handicap condamnate la pedepse privative de libertate li se asigură condiții pentru participarea la activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială adecvate nevoilor și personalității lor, precum și pentru efectuarea studiilor și dobândirea unei calificări profesionale, în funcție de opțiunile și aptitudinile lor.

(3) Cursurile de calificare și recalificare profesională a persoanelor cu handicap condamnate la pedepse privative de libertate sunt stabilite de administrația penitenciarului împreună cu Autoritatea Națională pentru persoane cu handicap sau cu structurile teritoriale ale acesteia.

(4) Cheltuielile legate de instruirea școlară preuniversitară a persoanelor prevăzute în alin. (2) sunt suportate potrivit legii din bugetul consiliului județean în a cărui rază este situat penitenciarul, iar cheltuielile legate de formarea profesională a persoanelor prevăzute în alin. (2) sunt suportate de Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Administrația Națională a Penitenciarelor sau de alte persoane fizice ori juridice.

Capitolul 7

Recompensele, învoirea din motive umanitare, abaterile și sancțiunile disciplinare

Secțiunea 1 Recompensele și învoirea din motive umanitare

ART. 82

Felurile recompenselor

(1) Persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, care au o bună conduită și au dovedit stăruință în muncă sau în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, li se pot acorda următoarele recompense:

- a) încredințarea unei responsabilități în cadrul activităților prevăzute în art. 78;
- b) ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior;
- c) suplimentarea dreptului de a primi sau cumpăra bunuri;
- d) suplimentarea dreptului la vizită;
- e) acordarea de premii constând în materiale pentru activități ocupaționale;
- f) permisiunea de ieșire din penitenciar pentru o zi, dar nu mai mult de 15 zile pe an;

g) permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile, dar nu mai mult de 25 de zile pe an;

h) permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile, dar nu mai mult de 30 de zile pe an.

(2) Recompensele sunt acordate de comisia formată din directorul penitenciarului, care exercită atribuțiile de președinte al comisiei, directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială, în calitate de membri și un secretar.

(3) Recompensele se acordă la propunerea cadrelor care desfășoară activități directe cu persoanele private de libertate, după consultarea șefului secției unde este deținută persoana condamnată.

ART. 83

Permisiunea de ieșire din penitenciar

(1) Permisiunea de ieșire din penitenciar poate fi acordată în condițiile art. 82 în următoarele cazuri:

a) prezentarea persoanei condamnate în vederea ocupării unui loc de muncă după punerea în libertate;

b) susținerea unui examen de către persoana condamnată;

c) menținerea relațiilor de familie ale persoanei condamnate;

d) pregătirea reintegrării sociale a persoanei condamnate;

(2) Permisiunea de ieșire din penitenciar pe durata unei zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1), se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim închis.

(3) Permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1), se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim semideschis.

(4) Permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1), se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim deschis.

(5) La ieșirea din penitenciar, persoana condamnată are obligația de a informa în scris administrația locului de detenție asupra locului unde urmează să se deplaseze, itinerarul folosit, precum și asupra mijloacelor financiare de care dispune pe durata permisiunii.

(6) Timpul în care persoana condamnată s-a aflat în stare de libertate după termenul stabilit pentru prezentarea din permisiunea de ieșire din penitenciar nu intră în durata executării pedepsei privative de libertate.

ART. 84

Învoirea din motive umanitare

(1) Se poate acorda învoirea de ieșire din penitenciar, din motive umanitare, pentru vizitarea de către persoana condamnată a soțului/soției, a unei rude apropiate, a oricărei persoane de care este legat prin puternice legături afective care este grav bolnavă, pentru participarea persoanei condamnate la înhumarea unei astfel de persoane, sau, în caz de calamitate, pentru soluționarea unor probleme sociale, medicale sau de sprijinire a familiei.

(2) Învoirea de ieșire din penitenciar, pentru cazul prevăzut în alin. (1), poate fi acordată pe o durată de cel mult 5 zile oricărei persoane condamnate, indiferent de regimul de executare și de îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.82 alin. (1).

(3) Învoirea se acordă prin emiterea unei dispoziții cu caracter obligatoriu de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, la cererea motivată a persoanei condamnate, cu avizul consultativ al directorului unității.

Secțiunea a 2-a Abaterile și sancțiunile disciplinare

ART. 85

Abateri disciplinare

(1) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) prezența în zone interzise sau la ore nepermise în anumite zone din penitenciar ori nerespectarea orei de revenire în penitenciar;

b) tulburarea în orice mod a programului de muncă, a programelor socio-educative care se derulează în penitenciar;

c) procurarea sau deținerea de bani, bunuri ori de alte valori, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) comunicarea cu exteriorul în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

e) utilizarea în alte condiții decât cele prevăzute de lege a bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului;

f) nerespectarea oricărei obligații care revine persoanei condamnate la executarea unei pedepse privative de libertate, potrivit dispozițiilor prezentei legi, ale regulamentului de aplicare a acesteia, ale ordinelor emise în baza legii și ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după punerea acestora la dispoziție potrivit art. 56, dacă aceasta creează un pericol real pentru siguranța sau ordinea în penitenciar.

(2) Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a persoanelor condamnate.

(3) Pentru faptele care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni, personalul administrației penitenciare are obligația de a sesiza organele de urmărire penală. În acest caz poate fi aplicată, în mod provizoriu, una dintre sancțiunile prevăzute în art. 86.

ART. 86

Sancțiuni disciplinare

(1) Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare sunt:

a) avertismentul;

b) suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală, pe o perioadă de cel mult două luni;

c) suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult 3 luni;

d) izolarea pentru maximum 10 zile.

(2) Banii, bunurile sau alte valori, procurate ori deținute în alte condiții decât cele prevăzute de lege, se valorifică sau se distrug potrivit legii, iar sumele de bani se fac venit la bugetul penitenciarului sau centrului pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție.

(3) Aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngreuna dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană,

dreptul la plimbarea zilnică, dreptul la asistență diplomatică, dreptul de a vota, precum și dreptul la lumină naturală și artificială.

(4) Sancțiunile prevăzute în alin. (1) lit. b), c) și d) nu se aplică femeilor însărcinate sau celor care au în îngrijire copii în vârstă de până la un an.

(5) Sancțiunea disciplinară prevăzută în alin. (1) lit. d) poate fi aplicată numai după consultarea medicului cu privire la starea de sănătate a persoanei. Medicul penitenciarului vizitează zilnic și ori de câte ori este necesar persoanele condamnate care execută această sancțiune disciplinară.

(6) Sancțiunile cu caracter colectiv și sancțiunile corporale sunt interzise.

(7) Nu pot fi aplicate de două ori sancțiuni pentru aceeași abatere disciplinară.

(8) Mijloacele de imobilizare din dotare, precum și orice mijloc degradant sau umilitor nu pot fi folosite ca sancțiune disciplinară.

ART. 87

Constatarea abaterilor disciplinare

(1) Abaterile disciplinare se constată de către personalul administrației penitenciare și se consemnează într-un raport de incident.

(2) Raportul de incident se depune la șeful secției unde este deținută persoana condamnată, în termen de 24 de ore de la data constatării abaterii.

(3) Nerespectarea termenului prevăzut în alin. (2) atrage răspunderea disciplinară a persoanei vinovate pentru nerespectarea termenului.

ART. 88

Procedura disciplinară

(1) Procedura disciplinară se declanșează de șeful secției unde este deținută persoana condamnată, care sesizează de îndată comisia de disciplină.

(2) Comisia de disciplină este formată din directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, în calitate de președinte, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială, un supraveghetor ales anual de către ceilalți supraveghetori, în calitate de membri și un secretar.

(3) Președintele comisiei de disciplină desemnează, în termen de 24 de ore de la sesizarea comisiei de disciplină, o persoană din cadrul personalului penitenciarului, alta decât un membru al comisiei, să efectueze cercetarea prealabilă. În termen de 5 zile, persoana desemnată prezintă comisiei de disciplină rezultatele cercetării prealabile.

(4) Comisia de disciplină, după ascultarea persoanei condamnate și a oricărei alte persoane care are cunoștință despre împrejurările în care a fost săvârșită fapta, aplică prin decizie scrisă una dintre sancțiunile disciplinare sau, după caz, clasează dosarul de cercetare disciplinară.

(5) Decizia comisiei de disciplină se comunică, de îndată, persoanei condamnate.

(6) La stabilirea sancțiunii disciplinare se ține seama de gravitatea abaterii, de persoana condamnatului, de abaterile disciplinare săvârșite anterior, de atitudinea persoanei condamnate după săvârșirea abaterii și în timpul procedurii disciplinare.

(7) Dosarul disciplinar întocmit în cadrul fiecărei proceduri disciplinare se atașează dosarului individual al persoanei condamnate. Sancțiunile disciplinare aplicate se înscriu, totodată, și într-un registru special întocmit în acest sens.

(8) În cazul în care, în cursul procedurii disciplinare, comisia de disciplină ia cunoștință despre săvârșirea unei infracțiuni, sesizează organul de urmărire penală competent.

ART. 89

Contestația împotriva deciziei comisiei de disciplină

(1) Împotriva deciziei comisiei de disciplină, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată poate face contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la comunicarea hotărârii.

(2) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima ședință de judecată, dintre ședințele prevăzute la art.11, ce urmează depunerii contestației, încunoștințează despre acest termen persoana condamnată și îi pune în vedere să își angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înștiințează administrația penitenciarului pentru a asigura prezența contestatorului la ședința de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, soluționând contestația, pronunță prin hotărâre una dintre următoarele soluții:

a) admite contestația, în tot sau în parte, și dispune anularea, revocarea sau modificarea sancțiunii disciplinare aplicate de comisia de disciplină din penitenciar;

b) respinge contestația, dacă aceasta este nefondată, tardivă, inadmisibilă;

c) ia act de retragerea contestației.

(4) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care poate asculta oricare altă persoană în calitate de martor, în vederea aflării adevărului.

(5) Dispozițiile art. 36 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

(6) Contestația formulată potrivit prevederilor alin. (1) suspendă executarea sancțiunii disciplinare.

Capitolul 8 Liberarea condiționată

ART. 90

Condițiile de acordare a liberării condiționate

Persoana condamnată poate fi liberată condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, dacă îndeplinește condițiile prevăzute în art. 100 sau, după caz, art. 99 Cod penal.

ART. 91

Partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale

(1) Pedepșa care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale, în vederea acordării liberării condiționate, se calculează după cum urmează:

a) în cazul în care se prestează o muncă remunerată în condițiile prevăzute în art. 73 alin. (1) și (2), se consideră 5 zile executate pentru 4 zile de muncă, în cazul condamnaților cu vârsta mai mare de 21 de ani, și 2 zile executate pentru o zi de muncă, în cazul condamnaților tineri;

b) în cazul în care se prestează o muncă neremunerată în condițiile prevăzute în art. 73 alin. (1) și (2), se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă, în cazul condamnaților cu vârsta mai mare de 21 de ani, și 3 zile executate pentru o zi de muncă, în cazul condamnaților tineri;

c) în cazul în care munca este prestată în condițiile prevăzute în art. 73 alin. (3), se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă;

d) în cazul în care munca este prestată în condițiile prevăzute în art. 73 alin. (4), se consideră 3 zile executate pentru 2 nopți de muncă;

e) în cazul participării la cursuri de școlarizare sau de calificare ori recalificare profesională, se consideră 30 de zile executate pentru absolvirea unui semestru școlar și 15 zile executate pentru absolvirea unui curs de calificare ori recalificare profesională;

f) în cazul elaborării de lucrări științifice publicate sau invenții și inovații brevetate, se consideră 30 de zile executate.

(2) Reducerea fracțiunii de pedeapsă care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale nu poate fi revocată.

ART. 92

Procedura de acordare a liberării condiționate

(1) Liberarea condiționată se acordă potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală, la cererea persoanei condamnate sau la propunerea Comisiei pentru propunerea liberării condiționate.

(2) Comisia pentru propunerea liberării condiționate este alcătuită din judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care este și președintele comisiei, directorul penitenciarului, directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială, un consilier de probațiune din cadrul serviciului de probațiune de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia se află penitenciarul. Secretariatul comisiei se asigură de către șeful serviciului evidență din penitenciarul respectiv.

(3) Comisia formulează propuneri ținând seama de fracțiunea din pedeapsă efectiv executată și de partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate, de conduita persoanei condamnate și de eforturile acesteia pentru reintegrarea socială, în special în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, de responsabilitățile încredințate, de recompensele acordate, de sancțiunile disciplinare aplicate și de antecedentele sale penale. Persoana condamnată este adusă în fața comisiei în vederea formulării propunerii.

(4) Propunerea comisiei de admitere a liberării condiționate, cuprinsă într-un proces-verbal motivat, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în procesul-verbal, se înaintează judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul de deținere și se comunică persoanei condamnate.

(5) În cazul în care comisia constată că persoana condamnată nu întrunește condițiile pentru a fi liberată condiționat, în procesul-verbal întocmit potrivit alin. (4) fixează un

termen pentru reexaminarea situației acesteia, care nu poate fi mai mare de un an. Totodată, comisia comunică procesul-verbal persoanei condamnate și îi aduce la cunoștință acesteia, sub semnătură, că se poate adresa direct instanței cu cerere de liberare condiționată.

(6) Când persoana condamnată se adresează direct instanței, cerând liberarea condiționată, odată cu cererea se trimite și procesul-verbal întocmit de comisia pentru propunerea liberării condiționate, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în acesta.

(7) În vederea soluționării cererii de liberare condiționată a persoanei condamnate sau a propunerii formulate de comisie, instanța poate consulta dosarul individual al persoanei condamnate.

Capitolul 9

Documentele întocmite de administrația penitenciarului

ART. 93

Dosarul individual al persoanei condamnate

(1) Administrația penitenciarului completează pentru fiecare persoană condamnată care execută o pedeapsă privativă de libertate în penitenciar un dosar individual, la care se atașează dosarul prevăzut în art. 41 alin. (2).

(2) Dosarul individual al persoanei condamnate cuprinde:

- a) datele de stare civilă și actul de identitate ale persoanei condamnate;
- b) fotografii din față și din profil;
- c) copie de pe hotărârea judecătorească de condamnare la pedeapsa privativă de libertate;
- d) mandatul de executare a pedepsei;
- e) anul, luna, ziua și ora la care a început executarea pedepsei;
- f) cazierul judiciar;
- g) fișa dactiloscopică;
- h) documentele întocmite în urma examenelor medicale;
- i) documentele din care rezultă îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 56 alin. (1) - (3);
- j) documentele referitoare la măsurile luate de către administrația penitenciarului cu privire la exercitarea drepturilor persoanei condamnate la pedeapsa privativă de libertate;
- k) documentele referitoare la participarea persoanei condamnate la activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, la instruirea școlară și formarea profesională a acesteia;
- l) documentele referitoare la acordarea recompenselor, dosarul disciplinar și sancțiunile disciplinare aplicate în timpul executării pedepsei privative de libertate;
- m) alte documente întocmite în timpul executării pedepsei privative de libertate care privesc regimul de executare a acesteia.

(3) Persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate și apărătorul acesteia au acces, în prezența persoanei anume desemnate de directorul penitenciarului, la dosarul individual.

(4) Dosarul individual poate fi consultat, cu excepția situațiilor în care acesta este cerut de organele abilitate potrivit legii, numai cu acordul persoanei condamnate.

(5) Datele cu caracter personal ale persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate sunt confidențiale, potrivit legii.

ART. 94

Registrele privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

(1) Administrația fiecărui penitenciar întocmește următoarele registre privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate:

- a) registrul de evidență a primirii persoanelor condamnate, în care se consemnează anul, luna, ziua și ora la care persoana condamnată a fost primită în penitenciar;
- b) registrul de evidență a recompenselor acordate persoanelor condamnate;
- c) registrul de evidență a sancțiunilor disciplinare aplicate persoanelor condamnate;
- d) registrul de evidență a liberării condiționate a persoanelor condamnate;
- e) registrul de evidență a punerii în libertate a persoanelor condamnate;
- f) registrul de evidență privind utilizarea mijloacelor de constrângere fizică.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor adoptă măsurile tehnice și organizatorice necesare protejării datelor cu caracter personal ale persoanelor private de libertate împotriva oricărui distrugerii, pierderi, modificări, dezvăluiri sau acces neautorizat.

ART. 95

Proceduri privind decesul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

(1) În cazul decesului unei persoane aflate în executarea unei pedepse privative de libertate, medicul penitenciarului înștiințează, de îndată, judecătorul de supraveghere a privării de libertate, procurorul și directorul penitenciarului. Directorul penitenciarului înștiințează familia persoanei decedate sau o persoană apropiată acesteia și Administrația Națională a Penitenciarelor, care sesizează Comisia Ministerului Justiției de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar.

(2) După decesul persoanei condamnate, soțul/soția sau o rudă până la gradul al IV-lea inclusiv ori o altă persoană desemnată de acestea are acces la dosarul individual, dosarul medical, rapoartele de incident, certificatul constatator al morții și orice alt act privitor la decesul persoanei condamnate și poate obține, la cerere, fotocopii ale acestora.

(3) Componența, organizarea și funcționarea Comisiei Ministerului Justiției de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(4) Înhumarea persoanei decedate este efectuată de către familie, rude sau alte persoane apropiate acesteia. În absența lor sau în caz de refuz, înhumarea persoanei decedate se face de către primăria din localitatea în a cărei rază teritorială se află penitenciarul.

(5) În cazul producerii decesului persoanei condamnate, ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale survenite în timpul executării pedepsei, urmașii acesteia beneficiază de pensie de urmaș, potrivit legii.

(6) Directorul penitenciarului are obligația de înștiințare a familiei persoanei private de libertate sau unei persoane apropiate acesteia și atunci când persoana condamnată suferă o vătămare corporală gravă, de o boală gravă sau este transferată într-o instituție medicală pentru tratarea unei boli psihice.

TITLUL VI

Executarea măsurilor preventive privative de libertate

ART. 96

Centrele de reținere și arestare preventivă și centrele de arestare preventivă

(1) În cursul urmăririi penale, reținerea și arestarea preventivă se execută în centrele de reținere și arestare preventivă, care se organizează și funcționează în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, iar în cursul judecății arestarea preventivă se execută în secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare sau în centrele de arestare preventivă de pe lângă penitenciare, care se organizează și funcționează în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Centrele de reținere și arestare preventivă se înființează prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative, iar centrele de arestare preventivă se înființează prin ordin al ministrului justiției.

(3) Prin ordin comun al ministrului internelor și reformei administrative și al ministrului justiției se stabilesc penitenciarele în a căror circumscripție funcționează centrele de reținere și arestare preventivă.

(4) Prin ordin al ministrului justiției se stabilesc penitenciarele în a căror circumscripție funcționează centrele de arestare preventivă.

(4) Măsurile necesare pentru siguranța centrelor de reținere și arestare preventivă se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative, iar cele pentru siguranța centrelor de arestare preventivă se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

ART. 97

Executarea reținerii și a arestării preventive

(1) Reținerea se execută în temeiul ordonanței prin care s-a dispus reținerea, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(2) Arestarea preventivă se execută în temeiul mandatului de arestare, emis potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(3) Primirea în centrele de reținere și arestare preventivă sau în centrele de arestare preventivă a persoanelor față de care s-au dispus aceste măsuri preventive se face pe baza ordonanței prevăzute în alin. (1) sau, după caz, a mandatului de arestare prevăzut în alin. (2), după ce li se stabilește identitatea.

(4) La primirea în centrele de reținere și arestare preventivă sau în centrele de arestare preventivă a persoanelor față de care s-au dispus aceste măsuri preventive, în cazul în care aceste persoane acuză rele tratamente, se efectuează, de îndată, o examinare medicală a acestora și se întocmește un dosar medical care să conțină:

- a) declarația persoanei față de care s-a dispus măsura preventivă,
- b) rezultatele examinării medicale,
- c) concluziile medicului față de eventualele suspiciuni de rele tratamente aplicate persoanei.

Art. 98 Principii

(1) Centrele de reținere și arestare preventivă și centrele de arestare preventivă sunt obligate să asigure exercitarea drepturilor prevăzute în Codul de procedură penală.

(2) Dispozițiile din Titlul V Capitolele III - VII, referitoare la condițiile de detenție, drepturile și obligațiile persoanelor condamnate, muncă, activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, recompensare, cu excepția permisiunii de ieșire din penitenciar, și sancțiuni disciplinare se aplică în mod corespunzător, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prevăzute în prezentul titlu.

(3) Persoanele reținute sau arestate preventiv poartă ținută civilă personală.

(4) Persoanele arestate preventiv, la cererea lor, pot presta o muncă sau pot desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, în interiorul centrelor de reținere și arestare preventivă sau al centrelor de arestare preventivă, cu avizul conform al judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

Art. 99 Transferarea temporară a persoanelor condamnate în centrele de reținere și arestare preventivă

(1) Ori de câte ori o persoană aflată în executarea unei pedepse are calitatea de suspect sau inculpat într-o altă cauză, poate fi transferată temporar într-un centru de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în condițiile art. 43 alin. (2) din prezenta lege, numai după obținerea avizului conform al judecătorului de supraveghere a privării de libertate din penitenciarul unde execută pedeapsa.

(2) În acest sens procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală formulează o cerere motivată. Judecătorul se pronunță în termen de 3 zile de la primirea cererii, stabilind și perioada pentru care condamnatul poate fi transferat.

(3) Prevederile art. 43 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 100

Dosarul individual al persoanei reținute sau arestate preventiv

(1) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă completează pentru fiecare persoană reținută sau arestată preventiv un dosar individual, la care se atașează dosarul prevăzut în art. 41 alin. (2).

(2) Dosarul individual al persoanei reținute sau arestate preventiv cuprinde:

a) datele de stare civilă și actul de identitate ale persoanei reținute sau arestate preventiv;

b) fotografiile din față și din profil;

c) copie de pe dispozitivul hotărârii prin care s-a dispus arestarea preventivă, prelungirea sau menținerea arestării preventive;

d) ordonanța de reținere și mandatul de arestare preventivă;

e) anul, luna, ziua și ora la care a început executarea reținerii sau arestării preventive;

f) cazierul judiciar;

g) fișa dactiloscopică;

h) documentele întocmite în urma examenelor medicale obligatorii prevăzute în art. 65.

i) documentele din care rezultă îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 56 alin. (1) - (3);

j) documentele referitoare la măsurile luate de către administrația centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă cu privire la exercitarea drepturilor persoanei reținute sau arestate preventiv;

k) documentele referitoare la acordarea recompenselor, dosarul disciplinar și sancțiunile disciplinare aplicate în timpul executării reținerii sau arestării preventive;

l) alte documente întocmite în timpul executării reținerii sau arestării preventive.

(3) Persoana reținută sau arestată preventiv și apărătorul acesteia au acces, în prezența persoanei anume desemnate de conducătorul centrului de reținere și arestare preventivă sau de arestare preventivă, la dosarul individual.

(4) Dosarul individual poate fi consultat de organele abilitate potrivit legii, fără acordul persoanei reținute sau arestate preventiv.

(5) Datele cu caracter personal ale persoanelor reținute sau arestate preventiv sunt confidențiale, potrivit legii.

ART. 101

Registrele privind persoanele reținute sau arestate preventiv

Administrația fiecărui centru de reținere și arestare preventivă și a fiecărui centru de arestare preventivă întocmește următoarele registre privind persoanele reținute sau arestate preventiv:

a) registrul de evidență a primirii persoanelor reținute sau arestate preventiv, în care se consemnează anul, luna, ziua și ora la care persoana reținută sau arestată a fost primită în centru;

b) registrul de evidență a punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv;

c) registrul de evidență a recompenselor;

d) registrul de evidență a sancțiunilor disciplinare;

e) registrul de evidență privind utilizarea mijloacelor de constrângere fizică.

Titlul VII

Dispoziții privind executarea măsurilor educative

Capitolul I

Dispoziții generale

ART. 102

Principii

Principiile prevăzute Titlul I din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și în cazul executării măsurilor educative.

ART. 103

Scopul executării măsurilor educative

Prin executarea măsurilor educative se urmărește reintegrarea în societate a minorilor și responsabilizarea acestora, în vederea asumării propriilor acțiuni și a prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

ART. 104

Organizarea executării măsurilor educative

- (1) Măsurile educative pot fi: neprivative de libertate și privative de libertate.
- (2) Măsurile neprivative de libertate se execută în comunitate.
- (3) Măsurile privative de libertate de libertate pot fi executate:
 - a. într-un centru educativ
 - b. într-un centru de detenție

ART. 105

Contactul cu comunitatea

Pe durata executării măsurilor educative se asigură menținerea și dezvoltarea legăturilor minorului cu familia și comunitatea, precum și implicarea acestuia în programele derulate.

ART. 106

Activități desfășurate cu minorul aflat în executarea unei măsuri educative

Minorului aflat în executarea unei măsuri educative i se asigură, prin personal specializat, protecție, educație, asistență medicală, psihologică, socială, religioasă precum și pregătire școlară și profesională.

Capitolul II

Executarea măsurilor educative neprivative de libertate

ART. 107

Executarea măsurii educative a stagiului de formare civică

(1) Organizarea, asigurarea participării și supravegherea minorului pe durata stagiului de formare civică se realizează de către serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială locuiește minorul.

(2) Serviciul de probațiune dispune toate măsurile necesare în vederea includerii minorului într-un astfel de program în cel mult 5 zile de la punerea în executare a hotărârii conform art. 515 Cod procedură penală.

(3) Obiectivul aplicării măsurii constă în sprijinirea minorului în a conștientiza consecințele legale și sociale la care se expune în cazul săvârșirii de infracțiuni și a-l responsabiliza pe acesta cu privire la comportamentul său.

(4) Executarea, de către minor, a măsurii educative a stagiului de formare civică se face într-o modalitate care să nu afecteze programul școlar sau de pregătire profesională a acestuia.

ART. 108

Executarea măsurii educative a supravegherii

(1) Controlul și îndrumarea minorului în executarea măsurii educative a supravegherii se realizează de către serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială locuiește minorul.

(2) Serviciul de probațiune dispune toate măsurile necesare în vederea supravegherii minorului în cel mult 5 zile de la punerea în executare a hotărârii conform art. 515 Cod procedură penală.

(3) Măsura educativă a supravegherii are ca obiectiv prevenirea desfășurării unor activități cu caracter ilicit de către minor, precum și evitarea contactului cu anumite persoane care ar putea afecta procesul de reintegrare al acestuia.

ART. 109

Executarea măsurii educative a consemnării la sfârșit de săptămână

(1) Supravegherea executării măsurii educative a consemnării la sfârșit de săptămână se realizează de către serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială locuiește minorul, prin vizite regulate sau inopinate ale consilierului de probațiune la domiciliul minorului.

(2) Serviciul de probațiune dispune toate măsurile necesare în vederea consemnării începând cu sfârșitul săptămânii care urmează executării hotărârii conform art. 515 Cod procedură penală.

(3) Măsura educativă a consemnării la sfârșit de săptămână are ca obiectiv evitarea contactului cu anumite persoane sau a prezenței în anumite locuri care să-l predisună pe minor la manifestarea unui comportament infracțional.

ART. 110

Executarea măsurii educative a asistării zilnice a minorului

(1) Supravegherea executării măsurii educative a asistării zilnice a minorului se realizează de serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială locuiește minorul.

(2) Programul zilnic pe care trebuie să-l respecte minorul este conceput pe baza unui orar stabilit de comun acord de către părinții minorului împreună cu consilierul responsabil de caz din cadrul serviciului de probațiune competent să exercite supravegherea.

(3) Orarul întocmit potrivit alin. (2) va ține cont de nevoile identificate ale minorului iar atunci când este cazul, și de obligațiile și interdicțiile impuse acestuia de către instanță pe perioada executării măsurii.

(4) Stabilirea programului zilnic se face în termen de 5 zile de la punerea în executare a hotărârii conform art. 515 Cod procedură penală, iar asistarea zilnică începe cel mai târziu în 5 zile de la stabilirea programului.

ART. 111

Colaborarea serviciului de probațiune pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate

(1) Pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate serviciul de probațiune colaborează îndeaproape cu părinții, adoptatorul, tutorele, curatorul sau instituția legal însărcinată cu supravegherea minorului.

(2) În executarea măsurii prevăzute la art. 107, activitățile privind implicarea minorului în acțiuni civice se pot desfășura în colaborare cu instituții publice și organizații neguvernamentale de profil.

(3) În executarea măsurii prevăzute la art. 108 serviciul de probațiune colaborează cu poliția de proximitate.

(4) Dacă se constată că una dintre cauzele care au favorizat și mențin manifestarea comportamentului infracțional este determinată de lipsa de supraveghere din partea reprezentantului legal minorului, serviciul de probațiune competent sprijină pe acesta în vederea identificării unor metode eficiente de supraveghere.

ART. 112

Executarea măsurilor educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal în cadrul organizațiilor neguvernamentale

(1) Serviciile de probațiune pot încredința executarea măsurilor educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal în cadrul organizațiilor neguvernamentale de profil, în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Lista organizațiilor neguvernamentale de profil în cadrul cărora pot fi executate măsurile educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal este stabilită de către serviciul de probațiune și se actualizează anual.

(3) În gestionarea executării măsurilor educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal, organizațiile neguvernamentale de profil transmit rapoarte periodice sau ori de câte ori este necesar serviciilor de probațiune.

(4) Organizațiile neguvernamentale care fac dovada că desfășoară activități specifice de natura celor ce pot fi dispuse de organele judiciare ca măsuri educative neprivative de libertate prevăzute în Codul penal, vor putea beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condițiile legii.

Capitolul III

Executarea măsurilor educative privative de libertate

Secțiunea I - Organizarea executării măsurii internării într-un centru educativ și într-un centru de detenție

ART. 113

Centrele educative și centrele de detenție

(1) Centrele educative și centrele de detenție sunt instituții specializate în recuperarea minorilor, care se înființează prin hotărâre a Guvernului, au personalitate juridică și sunt în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Organizarea și funcționarea centrelor educative și a centrelor de detenție se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului justiției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și pe paginile de Internet ale Ministerului Justiției și ale Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) În cadrul centrelor se pot înființa, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, secții interioare sau exterioare, în raport cu regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate, categoriile de minori internați și nevoile de protecție și educație ale minorilor internați.

(4) Minorul execută măsura internării în centrul situat cât mai aproape de localitatea de domiciliu, potrivit arondării stabilite de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

(5) Minorii execută măsura internării separat de persoanele internate care rămân în centre după împlinirea vârstei de 18 ani.

ART. 114

Secții speciale pentru executarea în penitenciar a măsurilor educative privative de libertate

Prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc penitenciarele în care vor funcționa secții speciale pentru continuarea executării măsurii educative privative de libertate de către persoanele internate care au un comportament prin care influențează negativ sau împiedică procesul de recuperare și reintegrare a celorlalte persoane internate.

ART. 115

Organizarea și dotarea centrelor educative și a centrelor de detenție

Centrele trebuie să dispună de spații adecvate pentru cazare, prepararea și servirea hranei, activități de școlarizare și profesionalizare, asistență socială și psihologică, religioasă, activități culturale, sportive, recreative, pentru asigurarea asistenței și a tratamentelor medicale și pentru primirea vizitelor.

ART. 116

Funcționarea centrelor

(1) Centrul educativ este instituția specializată în recuperarea persoanelor internate, unde acestea urmează un program de pregătire școlară și formare profesională potrivit aptitudinilor lor precum și programe de reintegrare socială. Centrul educativ este condus de un director, ajutat de un director adjunct pentru asistență psihosocială.

(2) Centrul de detenție este instituția specializată în recuperarea persoanelor internate, cu regim de pază și supraveghere, unde aceștia urmează programe intensive de reintegrare socială precum și programe de pregătire profesională și formare profesională potrivit aptitudinilor lor. Centrul de detenție este condus de un director, ajutat de un director adjunct pentru asistență psihosocială și de un director adjunct pentru siguranța deținerii.

(3) Centrul educativ și centrul de detenție dispun de personal specializat pentru activitățile de asistență psihologică și socială, religioasă, culturale, sportive, recreative, asigurarea asistenței medicale, de pază, supraveghere și însoțire, precum și de personal tehnico-administrativ.

(4) Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, prin inspectoratele școlare județene, asigură personal specializat pentru activitățile de școlarizare și profesionalizare, în cadrul centrelor.

(5) Activitatea de calificare profesională va fi desfășurată de către personal specializat pus la dispoziție de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prin agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă.

Art. 117

Proiectul educațional al centrului

(1) În fiecare centru educativ și de detenție există un proiect educațional.

(2) Proiectul educațional al centrului structurează și organizează asistența psihosocială acordată persoanelor internate, în funcție de nevoile individuale ale persoanelor internate, creând cadrul care să permită dezvoltarea individuală în vederea reintegrării în societate.

Art. 118

Mijloacele financiare

Mijloacele financiare necesare funcționării, dotării și investițiilor din centrele educative și din centrele de detenție sunt asigurate de la bugetul de stat, prin Administrația Națională a Penitenciarelor, din venituri proprii, precum și din donații și sponsorizări.

Secțiunea a II-a - Regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate

ART. 119

Dispoziții generale privind regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate

(1) Regimurile de executare a măsurilor educative privative de libertate cuprind ansamblul de reguli referitoare la organizarea și desfășurarea activităților de școlarizare, formare profesională, culturale, educative, de asistență socială, psihologică și religioasă, activități recreative, sportive, de asistență medicală și de menținere a ordinii și disciplinei.

(2) Regimul de executare a măsurii educative a internării într-un centru educativ se stabilește pentru fiecare persoană internată astfel încât să răspundă cât mai bine necesităților persoanei respective de dezvoltare fizică și psihică.

(3) Regimurile de executare a măsurii educative a internării într-un centru de detenție sunt bazate pe sistemul progresiv, persoanele internate având posibilitatea trecerii dintr-un regim în altul.

Art. 120

Consiliul educativ

(1) În fiecare centru educativ se constituie un consiliu educativ al cărui scop este stabilirea regimului de executare a măsurii educative a internării în centrul educativ, prin individualizarea asistenței psihosociale acordate fiecărei persoane internate.

(2) Consiliul educativ este alcătuit din directorul centrului, directorul adjunct pentru asistență psihosocială, medicul șef, educatorul responsabil de caz, învățătorul sau dirigintele, directorul școlii, un psiholog, un consilier de probațiune din cadrul serviciului de probațiune de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia se află centrul educativ și un reprezentant al Direcției Județene pentru Protecția Copilului.

(3) În cazul persoanelor care au împlinit 18 ani nu participă în consiliu învățătorul sau dirigintele și nici reprezentantul Direcției Județene pentru Protecția Copilului.

(4) Secretariatul consiliului educativ este asigurat de către o persoană din cadrul serviciului educativ, alta decât educatorul responsabil de caz.

Art. 121

Comisia pentru stabilirea, schimbarea și individualizarea asistenței psihosociale a măsurii educative a internării în centrul de detenție

(1) În fiecare centru de detenție se constituie o comisie pentru stabilirea și schimbarea regimului de executare precum și individualizarea asistenței psihosociale a măsurii internării, alcătuită din directorul centrului, directorul adjunct pentru asistență psihosocială, directorul pentru siguranța deținerii, directorul școlii, medicul șef, un psiholog, educatorul responsabil de caz, un consilier de probațiune și un reprezentant al Direcției Județene pentru Protecția Copilului.

(2) În cazul persoanelor care au împlinit 18 ani nu participă în consiliu directorul școlii și nici reprezentantul Direcției Județene pentru Protecția Copilului.

(3) Art.120 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a III-a - Regimurile de executare a măsurii internării într-un centru de detenție

ART. 122

Tipurile regimurilor de executare a măsurii internării într-un centru de detenție

(1) Regimurile de executare a măsurii educative a internării într-un centru de detenție sunt:

- a) regimul închis,
- b) regimul semideschis,
- c) regimul deschis.

(2) Regimurile de executare a măsurii educative a internării într-un centru de detenție se diferențiază în raport cu gradul de limitare a libertății de mișcare a persoanei internate, precum și de modul și locul de desfășurare a activităților.

ART. 123

Regimul închis

(1) Regimul închis se aplică persoanei internate căruia comisia prevăzută la art. 121 i-a stabilit acest regim. Regimul închis se aplică totodată, provizoriu și persoanei internate pentru o perioadă mai mare de 4 ani.

(2) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim închis sunt cazate, de regulă, în comun, desfășoară activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială și prestează muncă în grupuri, în interiorul centrului, sub supraveghere.

(3) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim închis pot desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială sau pot presta muncă și în afara centrului, sub pază și supraveghere continuă, cu aprobarea directorului centrului.

ART. 124

Regimul semideschis

(1) Regimul semideschis se aplică persoanei internate căruia comisia prevăzută la art. 121 i-a stabilit acest regim. Regimul semideschis se aplică totodată, provizoriu și persoanei internate pentru o perioadă mai mare de 3 ani.

(2) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim semideschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în zone din interiorul centrului stabilite prin Regulamentul de ordine interioară și desfășoară activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, prestează muncă în spații din interiorul centrului care rămân deschise în timpul zilei.

(3) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim închis pot desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială sau pot presta muncă în afara centrului, sub supraveghere, cu aprobarea directorului centrului.

ART. 125

Regimul deschis

(1) Regimul deschis se aplică persoanei internate căruia comisia prevăzută la art. 121 i-a stabilit acest regim. Regimul deschis se aplică totodată, provizoriu, și persoanei internate pentru o perioadă cuprinsă între 2 și 3 ani.

(2) Persoanele internate care execută măsura educativă în regim deschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în interiorul centrului și pot desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială sau pot presta muncă atât în interiorul cât și în exteriorul centrului, fără supraveghere.

Secțiunea a IV-a – Stabilirea, schimbarea și contestarea regimurilor de executare a măsurii internării într-un centru de detenție

ART.126

Stabilirea provizorie a regimului de executare și evaluarea necesității transferului într-un alt centru de detenție

(1) Stabilirea provizorie a regimului de executare se face la primirea persoanei internate în primul centru de detenție în care acesta urmează să execute măsura internării, de către directorul centrului, care aplică, în mod corespunzător și în funcție de fiecare caz, prevederile art.123-125.

(2) În termen de 10 zile de la primirea în centrul de detenție, directorul centrului evaluează situația persoanei internate în raport cu durata măsurii educative, vârsta și personalitatea acesteia, precum și cu distanța dintre centru și familia persoanei internate, apreciind, după consultarea prealabilă a persoanei internate și a reprezentanților legali ai acesteia, dacă este necesar transferul într-un alt centru. Transferul se decide, în termen de 15 zile de la primirea în centrul de detenție, de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

Art. 127

Stabilirea regimului de executare

(1) Comisia prevăzută la art.121 stabilește regimul de executare a măsurii educative a internării în centrul de detenție pentru fiecare persoană internată, după ce se decide, potrivit art.126, menținerea în primul centru de detenție. Dacă se decide transferul,

regimul de executare este stabilit de către comisia din centrul în care s-a dispus transferul.

(2) Comisia prevăzută la art.121 stabilește regimul de executare a măsurii educative a internării în centrul de detenție în cel mult 20 de zile de la data dispoziției prin care se decide menținerea în primul centru sau, după caz, de la data transferului.

(3) Criteriile de stabilire a regimului de executare sunt următoarele:

- a) vârsta și starea de sănătate a minorului;
- b) durata măsurii educative;
- c) conduita minorului, inclusiv în perioadele de internare anterioare;
- d) gradul de risc pe care îl prezintă minorul pentru comunitate în cazul unei eventuale părăsiri a centrului sau a locului de desfășurare a activităților în comunitate fără acordul persoanelor abilitate, precum și pentru siguranța altor minori, a centrului sau a personalului centrului, a persoanelor care o vizitează ori pentru sine;
- e) abilitățile necesare includerii în diferite programe de educație și intervenție psihosocială;
- f) disponibilitatea de a urma cursuri de calificare și de instruire școlară precum și receptivitatea manifestată pentru activități educative;
- g) implicarea familiei în recuperarea minorului.

(4) La stabilirea regimului de executare se ține seama și de împrejurarea că măsura educativă se execută ca urmare a revenirii de către instanță asupra înlocuirii sau liberării din centrul educativ conform art. 125 alin. (6) Cod penal.

ART. 128

Contestația împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare

(1) Împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare, persoana internată poate formula contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoștință de regimul de executare a măsurii educative stabilit.

(2) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima ședință de judecată, dintre ședințele prevăzute la art. 11, ce urmează depunerii contestației, încunoștințează despre acest termen persoana internată și îi pune în vedere să își angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înștiințează, prin notă telefonică sau telegrafică reprezentantul legal al persoanei internate, precum și administrația centrului pentru a asigura prezența persoanei internate la ședința de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, soluționează contestația în cel mult 14 zile de la data primului termen de judecată, și pronunță, prin hotărâre, una dintre următoarele soluții:

- a) admite, în tot sau în parte, contestația și dispune schimbarea regimului de executare stabilit de comisia prevăzută la art. 121;
- b) respinge contestația, dacă aceasta este nefondată, tardivă, inadmisibilă;
- c) ia act de retragerea contestației.

(4) Persoana internată este ascultată, în mod obligatoriu, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate care poate asculta orice altă persoană în calitate de martor, în vederea aflării adevărului.

(5) Procurorul participă la ședința de judecată în mod obligatoriu, iar asistența juridică a persoanei internate este obligatorie.

(6) Hotărârea judecătorului de supraveghere a privării de libertate este definitivă și se comunică persoanei internate, reprezentantului legal al acesteia și administrației centrului în termen de cinci zile de la data pronunțării acesteia.

(7) Contestația împotriva deciziei comisiei privind stabilirea regimului de executare nu suspendă executarea.

ART. 129

Schimbarea regimului de executare măsurii educative a internării într-un centru de detenție.

(1) Comisia prevăzută la art.121 are obligația ca, la sesizarea persoanei internate sau din oficiu, să analizeze, o dată la 6 luni, conduita acesteia și eforturile depuse în vederea reintegrării sociale. În cazul în care comisia apreciază că se impune schimbarea regimului de executare, dispune în acest sens prin decizie.

(2) Când comisia constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare cu unul mai ușor, prin decizia de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) Schimbarea regimului de executare în gradul imediat inferior ca grad de severitate se poate dispune dacă persoana internată a avut o bună conduită, a dovedit interes constant în cadrul programelor de recuperare și a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale.

(4) Schimbarea regimului de executare într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana internată a săvârșit o abatere disciplinară gravă, care o face incompatibilă cu regimul de executare în care execută măsura educativă, și dacă, prin conduita sa, afectează grav conviețuirea normală în centrul de detenție sau siguranța acestuia.

(5) Împrejurările prevăzute în alin. (3) sau (4) sunt constatate printr-un raport care se anexează cererii persoanei internate ori sesizării comisiei, și este adus la cunoștința persoanei internate sub semnătură.

(6) Cererea persoanei internate se poate face după trecerea unui termen de 6 luni de la data stabilirii la primirea în centrul de detenție a regimului de executare a măsurii educative.

ART. 130

Contestația împotriva deciziei comisiei privind schimbarea regimului de executare

(1) Împotriva deciziei comisiei privind schimbarea regimului de executare persoana internată poate formula contestație la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoștință de decizie.

(2) La primirea contestației, judecătorul de supraveghere a privării de libertate acordă termen în prima ședință de judecată, dintre ședințele prevăzute la art. 11, ce urmează depunerii contestației, încunoștințează despre acest termen persoana internată și îi pune în vedere să își angajeze un avocat, în caz contrar urmând a fi desemnat un avocat din oficiu. De asemenea, judecătorul înștiințează, prin notă telefonică sau telegrafică reprezentantul legal al persoanei internate precum și administrația centrului pentru a asigura prezența persoanei internate la ședința de judecată.

(3) Judecătorul de supraveghere a privării de libertate dispune prin hotărâre schimbarea regimului de executare în gradul imediat inferior ca grad de severitate sau, după caz, respinge contestația ca nefondată, tardivă, inadmisibilă sau ia act de retragerea contestației.

(4) Când judecătorul de supraveghere a privării de libertate constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare cu unul mai ușor, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 3 luni.

(5) Dispozițiile art. 128 alin (4), (5), (6) și (7) se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a V-a – Stabilirea regimului de executare a măsurii internării într-un centru educativ

ART.131

Regimul de executare a măsurii internării într-un centru educativ

(1) Măsura educativă a internării într-un centru educativ se execută în regim deschis.

(2) Persoanele internate care execută măsura educativă a internării într-un centru educativ sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în interiorul centrului și pot desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială sau pot presta muncă atât în interiorul cât și în exteriorul centrului, fără supraveghere.

ART.132

Stabilirea regimului de executare a măsurii internării într-un centru educativ

(1) Stabilirea regimului de executare a măsurii internării într-un centru educativ prin individualizarea asistenței psihosociale a persoanei internate se realizează de către consiliul educativ.

(2) Prevederile art. 126 alin. (2) și art. 127 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a VI-a - Condițiile internării

ART. 133 Primirea persoanei într-un centru educativ sau într-un centru de detenție

(1) Primirea în centrul educativ sau în centrul de detenție a persoanei sancționate cu măsura educativă a internării se face pe baza hotărârii pronunțate de instanța de judecată, după ce acestuia i se stabilește identitatea potrivit actului de identitate sau, după caz, certificatului de naștere.

(2) Primirea persoanelor internate se face în spații special amenajate, fetele fiind separate de băieți.

(3) În cel mult 24 de ore de la primire, persoanei internate i se permite să comunice familiei, avocatului sau reprezentantului legal locul unde este internat. La cererea persoanei internate, conducerea centrului are obligația să efectueze comunicarea către familie.

(4) Comunicarea prevăzută la alin. (3) se face în scris sau telefonic, în mod gratuit și se consemnează într-un proces verbal.

(5) În termen de 3 zile de la primirea persoanei internate în centru, directorul centrului ia măsuri pentru informarea în scris a familiei sau a reprezentantului legal, cu privire la internarea acesteia, la posibilitățile vizitării și la modalitățile de sprijinire a procesului de reintegrare socială desfășurat în centru.

(6) Persoana internată are dreptul de a păstra efectele personale, cu excepția celor interzise de către regulamentul de ordine interioară, punându-i-se la dispoziție facilități de depozitare a acestora. Banii, obiectele de valoare sau efectele personale a căror deținere este interzisă sunt inventariate și depuse în custodia centrului ori predate familiei sau reprezentantului legal al persoanei internate.

(7) Centrul comunică instanței de judecată despre internarea persoanei.

(8) Dispozițiile art. 41 alin. (7), (8), (9) se aplică în mod corespunzător.

ART. 134

Transferarea persoanei internate

(1) Transferarea persoanei internate în alt centru, pentru motive întemeiate, se dispune la propunerea consiliului educativ sau a comisiei prevăzute la art. 121, după consultarea persoanei internate, sau la cererea persoanei internate, a familiei ori a reprezentantului legal al acesteia, cu avizul consiliului educativ ori al comisiei prevăzute la art. 121, de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

(2) În cazul în care se decide transferarea persoanei internate într-un alt centru sau într-un centru de reținere și arestare preventivă sau de arestare preventivă, soluționarea contestațiilor prevăzute de art. 9 alin. (6) lit. b) și c) formulate de persoana ce urmează a fi transferată până la data dispoziției de transfer se face, de urgență, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la centrul de la care s-a dispus transferul, înainte de realizarea efectivă a transferului.

ART. 135

Punerea în libertate a persoanei internate

Dispozițiile art. 42 se aplică în mod corespunzător și la punerea în libertate a persoanei internate.

Secțiunea a VII-a Munca prestată de către persoanele internate

ART. 136

Dispoziții privind munca prestată

(1) Persoanele internate, care au împlinit vârsta de 15 ani, pot presta o muncă potrivită cu dezvoltarea fizică, aptitudinile și cunoștințele lor, numai la cererea acestora și cu acordul părinților sau al altor reprezentanți legali, dacă nu le este periclitată sănătatea, dezvoltarea și pregătirea profesională.

(2) Persoanele internate, care au împlinit vârsta de 16 ani, pot presta o muncă numai la cererea acestora.

(3) Persoanele internate pot presta o muncă numai cu avizul medicului centrului educativ sau al centrului de detenție.

(4) Persoanele internate care execută măsuri educative privative de libertate nu pot presta munca în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea, integritatea ori pentru dezvoltarea acestora.

(5) Durata zilei de muncă nu poate depăși 6 ore pe zi și 30 de ore pe săptămână. Persoanele internate beneficiază de două zile pe săptămână pentru odihnă.

(6) Organizarea muncii prestate de către persoanele internate se face avându-se în vedere exclusiv interesul reeducării lor și numai în cadrul procesului de instruire practică.

(7) Dispozițiile art. 72 alin. (5), (6), (7), (8), (10) și ale art. 74 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 137

Remunerarea muncii, repartizarea veniturilor și recuperarea pagubelor

(1) Activitatea lucrativă prestată de persoana internată este remunerată corespunzător, ținând seama de salariul minim pe economie, în raport cu programul de muncă.

(2) Din contravaloarea activității prestate, persoanei internate îi revine întreaga sumă rezultată în urma deducerii cheltuielilor.

(3) Jumătate din suma prevăzută la alin. (2) poate fi folosită pe timpul internării, iar restul se depune într-un cont special și se eliberează persoanei internate la ieșirea din centru.

(4) Nu sunt remunerate activitățile cu caracter gospodăresc necesare centrului și cele desfășurate în caz de calamitate.

(5) Veniturile realizate de către persoanele internate nu constituie venituri salariale și se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice.

(6) Prevederile art. 77 se aplică în mod corespunzător.

Art. 138

Alte activități lucrative

(1) Persoana internată poate obține venituri și prin comercializarea lucrărilor realizate în cadrul atelierelor de terapie ocupațională.

(2) Venitul obținut potrivit alin. (1) revine în totalitate persoanei internate, după deducerea cheltuielilor necesare efectuării lucrărilor.

(3) Din venitul obținut, jumătate poate fi folosit pe timpul internării, iar restul se depune într-un cont special și se eliberează persoanei internate la ieșirea din centru.

Secțiunea a VIII-a Drepturile și obligațiile persoanelor internate

ART. 139

Dreptul la educație și obligația de a urma cursurile învățământului general obligatoriu

(1) Fiecare persoană internată are dreptul la educație, conform nevoilor și capacităților sale, precum și la o pregătire profesională adecvată.

(2) Învățământul și formarea profesională sunt asigurate de personal didactic calificat, în școlile publice sau în cadrul centrului.

(3) Persoanele internate trebuie să urmeze cursurile învățământului obligatoriu.

ART. 140

Dreptul la imagine

Persoana internată are dreptul la respectarea demnității, a intimității, precum și dreptul la imagine și la păstrarea confidențialității cu privire la statutul său de persoană care execută o măsură educativă.

ART. 141

Dispoziții generale privind drepturile persoanelor internate care execută măsuri educative privative de libertate.

Dispozițiile art. 44, 45 alin. (1), 46, 47, 48, 49, 50 și cele prevăzute de Capitolul IV din Titlul V se aplică în mod corespunzător și persoanelor care execută măsuri educative privative de libertate.

ART. 142

Răspunderea pentru încălcarea drepturilor persoanei internate

Încălcarea drepturilor persoanei internate sau orice formă de comportament abuziv atrage, după caz, răspunderea disciplinară, civilă sau penală a persoanelor vinovate.

Secțiunea a IX-a - Activități și programe de reintegrare socială

ART. 143

Asistența psihosocială

(1) Asistența psihosocială a persoanele internate în centrul educativ și în centrul de detenție are ca principal scop reintegrarea și responsabilizarea socială a acestora.

(2) Asistența psihosocială reprezintă un ansamblu structurat de programe și activități, care oferă persoanei internate posibilitatea să dobândească aptitudini care să îi determine un comportament constructiv, autonom și responsabil în cadrul comunității.

ART. 144

Conținutul asistenței psihosociale

Asistența psihosocială are următoarele componente: școlarizarea, orientarea și formarea profesională, programe de educație, de asistență socială, psihoterapeutice și de recreare.

ART. 145

Instruirea școlară

(1) În fiecare centru educativ și de detenție funcționează o unitate școlară, în subordinea inspectoratului școlar în a cărei rază este situat penitenciarul.

(2) În cadrul acesteia, se organizează învățământ primar, gimnazial, profesional, liceal în condițiile stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

(3) Persoanele internate pot urma cursuri liceale în comunitate și pot urma cursurile învățământului universitar în forma frecvență redusă și învățământ la distanță.

(4) Cursurile de școlarizare a persoanelor internate se organizează și se desfășoară în condițiile stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului împreună cu Ministerul Justiției, cu personal didactic salarizat conform prevederilor legale.

ART. 146

Organizarea instruirii școlare

(1) Activitatea de școlarizare și de profesionalizare se desfășoară în spații școlare și de pregătire practică special amenajate.

(2) Cheltuielile legate de instruirea școlară sunt suportate de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și Administrația Națională a Penitenciarelor, iar cele legate de formarea profesională de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Administrația Națională a Penitenciarelor sau de persoanele internate ori alte persoane fizice ori juridice.

(3) Cheltuielile legate de cursurile universitare sunt suportate de către persoanele internate sau de către alte persoane fizice sau juridice.

ART. 147

Eliberarea documentelor de școlarizare

(1) Certificatele de absolvire sau de calificare vor fi eliberate în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Aceste acte nu cuprind mențiuni cu privire la situația juridică a absolventului.

ART. 148

Formarea profesională

(1) În vederea dobândirii unei meserii, în centru se organizează, potrivit opțiunilor și aptitudinilor minorilor internați, după caz:

a) școală de arte și meserii;

b) cursuri de profesionalizare;

c) cursuri de calificare și recalificare desfășurate în colaborare cu Agențiile Județene de Ocupare a Forței de Muncă, precum și cu alți furnizori acreditați.

(2) În certificatul de absolvire nu se fac mențiuni cu privire la desfășurarea cursurilor în timp ce minorul era internat.

(3) Dispozițiile art. 80 alin. (2), (3), (4) și (5) se aplică în mod corespunzător.

ART. 149

Desfășurarea asistenței psihoterapeutice

(1) Activitățile de asistență psihoterapeutică se desfășoară pe baza proiectului educațional al centrului propus de către directorul instituției și aprobat de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Activitățile care fac obiectul asistenței psihoterapeutice sunt realizate de personalul din compartimentele de specialitate, cu participarea familiei, a instituțiilor publice, a asociațiilor și fundațiilor, precum și a altor reprezentanți ai societății civile.

(3) Activitățile menționate la alin. (1) se desfășoară în funcție de nevoile de dezvoltare ale persoanei internate și de posibilitățile acestuia de reintegrare socială, atât în incinta instituției, cât și în comunitate.

ART. 150

Accesul la bibliotecă

- (1) În fiecare centru funcționează o bibliotecă.
- (2) Fondul de carte este asigurat de administrația centrului din venituri proprii, sponsorizări și donații.

ART. 151

Dosarul de evaluare și dezvoltare a minorului

Pentru fiecare persoană internată se întocmește un dosar de evaluare și dezvoltare, care cuprinde informații cu privire la: vârsta, starea de sănătate, caracteristicile de personalitate, capacitățile individuale, nivelul educațional și posibilitățile de reintegrare socială.

ART. 152

Individualizarea asistenței psihosociale

- (1) Pe baza informațiilor obținute, în funcție de nevoile persoanei internate, este întocmit planul de asistență psihosocială individualizată.
- (2) Planul de asistență psihosocială individualizată este realizat în funcție de necesitățile de dezvoltare ale persoanei internate, durata măsurii internării, stabilind domeniile de intervenție și definind obiectivele.
- (3) Pentru fiecare persoană internată consiliul educativ sau, după caz, comisia prevăzută la art. 121 stabilește, odată cu regimul de executare, și individualizarea asistenței psihosociale.
- (4) Planul de intervenție psihosocială individualizată stabilește programele educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică, asistență socială, instruire școlară și formare profesională în care este inclus persoana internată.
- (5) Programele prevăzute la alin. (4) sunt realizate de către serviciile de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul centrelor, cu participarea consilierilor de probațiune, a voluntarilor, a asociațiilor și fundațiilor precum și a altor reprezentanți ai societății civile.
- (6) În stabilirea acestor programe vor fi luate în considerare opiniile exprimate de persoana internată.
- (7) Planul de intervenție psihosocială individualizată va fi implementat și actualizat în mod regulat, cu participarea persoanei internate, a organizațiilor neguvernamentale de profil și în cazul minorilor a reprezentanților legali.

ART. 153

Dispoziții speciale privind persoanele cu handicap internate în centrele educative și în centrele de detenție.

Prevederile art. 81 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a X-a – Recompensele, învoirea din motive umanitare, abaterile și sancțiunile disciplinare

ART. 154

Tipurile recompenselor

(1) Pentru interesul manifestat în procesul educativ și pentru participarea activă la activitățile organizate în centru, precum și pentru un comportament adecvat față de celelalte persoane internate și față de personalul centrului, se pot acorda următoarele recompense:

- a) evidențiere în fața colectivului;
- b) încredințarea unor responsabilități în cadrul centrului;
- c) acordarea unor premii în obiecte;
- d) suplimentarea dreptului de a primi și cumpăra bunuri,
- e) suplimentarea dreptului la vizită,
- f) ridicarea unei măsuri disciplinare aplicată anterior;
- g) învoirea, cu o durată de maximum 8 ore, în localitatea în care este situat centrul de reeducare;
- h) învoirea, la sfârșit de săptămână, în localitatea de domiciliu a minorului internat;
- i) învoiri în familie, în timpul vacanțelor, pe o perioadă de maxim o lună;
- j) trimiterea în tabere și excursii;

(2) Recompensele prevăzute la alin. (1) literele g), h) și i) se acordă ținându-se seama de sănătatea, dezvoltarea fizică și psihică ale persoanei internate, precum și de mediul familial.

(3) Recompensele prevăzute la alin. (1) se acordă de directorul centrului la propunerea consiliului educativ prevăzut la art.120 sau a comisiei prevăzute la art. 121.

ART. 155

Învoirea din motive umanitare

(1) Se poate acorda permisiunea de ieșire din centru, din motive umanitare, pentru participarea persoanei internate la înhumarea soțului/soției, a unei rude apropiate, a oricărei persoane de care este legat prin puternice legături afective sau, în caz de calamitate, pentru soluționarea unor probleme sociale, medicale sau de sprijinire a familiei.

(2) Permisia de ieșire din centru, poate fi acordată pe o durată de cel mult 10 zile oricărei persoane internate, indiferent de regimul de executare și de îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 154 alin. (1).

(3) Învoirea se acordă prin emiterea unei dispoziții cu caracter obligatoriu de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, la cererea persoanei internate, cu avizul consultativ al directorului centrului.

ART. 156

Abateri disciplinare

(1) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

- a) utilizarea obiectelor personale ale altor minori, fără acordul acestora;

- b) procurarea de bani, bunuri sau valori în alte condiții decât cele prevăzute de lege sau regulamentul de ordine interioară;
- c) nerespectarea condițiilor stabilite în timpul învoirilor sau în timpul desfășurării activităților în comunitate;
- d) folosirea necorespunzătoare a dotărilor, materialelor, instalațiilor centrului, producerea de daune sau distrugerea acestora;
- e) absența nejustificată de la activitățile organizate în centru;
- f) comunicarea cu exteriorul în alte condiții și prin alte mijloace decât cele prevăzute de lege;
- g) agresiune fizică sau psihică săvârșită în mod direct sau indirect asupra altor persoane din centru sau din afara acestuia;
- h) introducerea, posesia, consumarea, distribuirea sau comercializarea unor substanțe sau bunuri interzise;
- i) părăsirea centrului sau a locului de desfășurare a activităților în comunitate fără acordul persoanelor abilitate, precum și încercarea sau instigarea de a părăsi centrul;
- j) nerespectarea oricărei obligații care revine minorului, potrivit prezentei legi, regulamentului de aplicare a dispozițiilor acesteia și regulamentului de ordine interioară, după aducerea acestora la cunoștință, dacă creează un pericol real pentru siguranța sau ordinea în centru.

(2) Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a minorului internat.

(3) Pentru fapte care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni, personalul centrului are obligația de a sesiza organele de urmărire penală.

ART. 157

Sancțiuni disciplinare

(1) Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare sunt:

- a) mustrarea;
- b) retragerea unei responsabilități încredințate;
- c) suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală, pe o perioadă de cel mult o lună;

(2) Aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngreuna dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană, dreptul la plimbarea zilnică, dreptul la asistență diplomatică, dreptul de a vota, precum și dreptul la lumină naturală și artificială.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) sunt însoțite în mod obligatoriu de ședințe de psihoterapie.

(4) Sancțiunile cu caracter colectiv și cele corporale sunt interzise.

ART. 158

Constatarea abaterilor disciplinare, procedura disciplinară și plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină

(1) Abaterile disciplinare se constată de personalul centrului și se consemnează într-un raport de incident.

(2) Dispozițiile art. 87 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) În termen de 24 de ore de la depunerea raportului de incident, educatorul responsabil de persoana internată este obligat să poarte o discuție cu acesta cu privire la cauzele și condițiile în care s-a petrecut abaterea, pe care o consemnează într-un raport ce se atașează raportului de incident.

(4) Procedura disciplinară se declanșează de către șeful secției unde este internată persoana care sesizează comisia de disciplină doar în cazul în care din cuprinsul raportului întocmit de educator reiese că discuțiile purtate cu acesta în scopul de a face acceptate normele de conduită încălcate nu au dat rezultate.

(1) Comisia de disciplină este formată din directorul adjunct pentru asistență psihosocială, în calitate de președinte, o persoană din cadrul serviciului siguranța deținerii și un educator, în calitate de membri.

(2) Dispozițiile art. 88 alin. (3)-(8) și 89 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a XI-a - Siguranța centrelor educative și a centrelor de detenție

ART. 159

Măsuri de siguranță a centrelor educative

În fiecare centru educativ funcționează un serviciu de supraveghere și însoțire subordonat directorului care are drept scop zădărnicierea acțiunilor de sustragere de la executarea măsurii educative a internării în centru, precum și a oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate și existență materială a bunurilor și valorilor ale acestuia.

ART. 160

Măsuri de siguranță a centrelor de detenție

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua măsurile necesare pentru siguranța centrului de detenție, precum și măsurile de supraveghere și însoțire a persoanelor internate.

(2) Măsurile necesare pentru siguranța centrului de detenție se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) În cazul manifestărilor care tulbură ordinea și liniștea publică din cadrul centrelor de detenție sau pun în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor și care depășesc posibilitățile de intervenție ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, poate fi solicitat sprijinul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

(4) Dispozițiile art. 23 alin.(3), (5), (6) și art. 26 se aplică în mod corespunzător.

(5) Paza, supravegherea și însoțirea persoanelor internate în centrele de detenție se organizează potrivit planului de pază aprobat de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) Prevederile art. 24 se aplică în mod corespunzător.

ART. 161

Măsuri privind siguranța centrelor educative

Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua minime măsuri necesare pentru siguranța centrelor educative, precum și minime măsuri de supraveghere

și însoțire a persoanelor internate, în condițiile prevăzute în regulamentul la prezenta lege.

Art. 162

Utilizarea mijloacelor de constrângere fizică

(1) Este interzis personalului centrului educativ sau din centrul de detenție să folosească instrumente de constrângere și forța fizică în raporturile cu persoana internată.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situațiile prevăzute la art. 25 alin. (2) lit. a) și b), în care persoanele internate pot fi, temporar, imobilizate cu mijloacele din dotare.

(3) Dispozițiile art. 25 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

ART. 163

Protecția martorilor internați în centre educative sau de detenție.

Dispozițiile art. 27 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a XII-a Liberarea persoanelor internate, înlocuirea măsurii internării în centrul de detenție sau în centrul educativ cu măsura educativă a asistării zilnice, continuarea executării măsurii educative privative de libertate în penitenciar

ART. 164

Condițiile și procedura de acordare a liberării condiționate a persoanelor internate

(1) După împlinirea vârstei de 18 ani persoanele internate pot fi eliberate condiționat dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 125 alin. (4) și respectiv art. 126 alin. (4) din Codul penal.

(2) Prevederile art. 92 din prezenta lege privind procedura de acordare a liberării condiționate se aplică în mod corespunzător. Termenul pe care îl fixează comisia pentru propunerea liberării condiționate în cazul în care constată că persoana internată nu îndeplinește condițiile pentru a fi eliberat condiționat nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) În cazul în care minorii prestează o muncă remunerată se consideră 2 zile executate pentru o zi de muncă, iar în cazul în care prestează o muncă neremunerată se consideră 3 zile executate pentru o zi de muncă. În cazul persoanelor internate cu vârsta peste 18 ani care prestează o muncă se aplică dispozițiile art. 91.

(4) Prevederile art. 91 alin. (1) lit. e), f) și alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

ART. 165

Condițiile și procedura de înlocuire a măsurii internării în centrul de detenție sau în centrul educativ cu măsura educativă a asistării zilnice

(1) Comisia pentru propunerea liberării condiționate constată cazurile în care minorul a dovedit interes constant pentru însușirea cunoștințelor școlare și profesionale și a făcut progrese în vederea reintegrării sociale, propunând înlocuirea internării cu măsura educativă a asistării zilnice.

(2) Propunerea comisiei de înlocuire a măsurii internării în centrul de detenție sau în centrul educativ cu măsura asistării zilnice, cuprinsă într-un proces-verbal motivat, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în procesul-verbal se înaintează instanței competente.

(3) Dispozițiile art. 92 alin. (5), (6), (7) se aplică în mod corespunzător. Termenul pe care îl fixează comisia pentru propunerea liberării condiționate în cazul în care constată că persoana internată nu îndeplinește condițiile pentru înlocuirea măsurii internării în centrul de detenție sau în centrul educativ cu măsura educativă a asistării zilnice nu poate fi mai mare de 6 luni.

ART. 166

Condițiile și procedura pentru continuarea executării măsurii educative privative de libertate în secții speciale din penitenciar

(1) Comisia pentru propunerea liberării condiționate constată cazurile în care persoana internată, care a împlinit vârsta de 18 ani, are un comportament prin care influențează negativ sau împiedică procesul de recuperare și reintegrare a celorlalte persoane internate, propunând continuarea executării măsurii educative într-una din secțiile speciale din penitenciar, prevăzute la art. 114.

(2) Propunerea de continuare a executării măsurii educative privative de libertate într-una din secțiile speciale din penitenciar, cuprinsă într-un proces-verbal motivat, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în procesul-verbal se înaintează instanței competente.

(3) Comisia comunică procesul-verbal persoanei internate. Prevederile art. 92 alin. (7) se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a XIII-a Documentele întocmite de administrația centrelor educative și de detenție

ART. 167

Documentele întocmite de administrația centrului

Dispozițiile art. 93, art.94, art.95 privind dosarul individual al persoanei internate, registrele privind persoana internată, documentele privind decesul persoanei internate se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a XIV-a Personalul centrelor educative și de detenție

ART. 168

Personalul centrelor

(1) În cadrul centrelor își desfășoară activitatea personal de conducere, personal didactic, personal de intervenție psihosocială, personal medical și personal auxiliar administrativ, precum și personal de supraveghere și însoțire.

(2) În funcție de necesitățile și particularitățile persoanei internate, directorul poate aproba angajarea unor specialiști, pe o perioadă determinată.

ART. 169

Personalul didactic

(1) Personalul didactic este format din învățători, institutori, profesori, psihopedagogi, maiștri-instructori.

(2) Încadrarea și salarizarea personalului didactic, pregătirea și perfecționarea acestuia se fac de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului prin inspectoratele școlare județene.

(3) Personalul didactic are drepturile și îndatoririle prevăzute de Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, precum și de cele specifice personalului angajat de Administrația Națională a Penitenciarelor.

ART. 170

Personalul de intervenție psihosocială

Personalul este format din psihologi, asistenți sociali, sociologi, criminologi, educatori.

Secțiunea a XV-a - Inspectarea centrelor educative și a centrelor de detenție

ART. 171

Inspekțiile anuale

(1) Pentru verificarea respectării legilor, a condițiilor de executare a măsurilor educative și evaluarea calității programelor derulate în centru sunt efectuate inspekții obligatorii.

(2) Inspekțiile prevăzute în alin. (1) sunt realizate de o comisie formată din inspectori de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, Ministerului Sănătății Publice, Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului.

ART. 172

Concluziile inspekțiilor anuale

(1) Constatările comisiei sunt consemnate într-un raport scris.

(2) Raportul este pus la dispoziția Ministerului Justiției, care ia măsuri pentru punerea în practică a recomandărilor Comisiei de inspekție și pentru a fi dat publicității.

ART. 173

Inspekții tematice

Ministerul Justiției și Administrația Națională a Penitenciarelor efectuează inspekții ori de câte ori este necesar.

TITLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 174

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data intrării în vigoare a noului Cod penal și a noului Cod de procedură penală.

(2) În termen de 90 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta, Hotărârea privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și, prin hotărâre, Regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.

ART. 175

Centrele educative și de detenție

La data intrării în vigoare a prezentei legi penitenciarele pentru minori se transformă în centre de detenție pentru minori, iar centrele de reeducare se transformă în centre educative.

ART. 176

Abrogarea dispozițiilor contrare

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) Decretul nr.545/1972 privind executarea măsurii educative a internării minorilor infractori într-un centru de reeducare, publicat în Buletinul Oficial nr.162 din 30 decembrie 1972;

b) Nota la anexa Ordonanței Guvernului nr. 68/1999 privind finanțarea activității Direcției Generale a Penitenciarelor din subordinea Ministerului Justiției, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 415 din 31 august 1999;

c) Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006.

ART. 177

Serviciile de probațiune

Dispozițiile prezentei legi se completează cu reglementările privind serviciile de probațiune.

ART. 178

Deciziile și ordinele emise în temeiul prezentei legi

Deciziile directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, ordinele ministrului justiției și ale ministrului internelor și reformei administrative prevăzute de prezenta lege se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de Internet a Ministerului Justiției, Ministerului Internelor și Reformei Administrative și Administrației Naționale a Penitenciarelor.

